

2015–2025

MENIGHETS- PLANTING I NORGE

Endringer og trender

SENDT NORGE

RAPPORT 2026

NYE FELLESKAP NYE STEDER

SOM NÅR NYE MENNESKER

INNHOOLD

1. Innledning	4
2. Oppsummering av rapporten	5
3. Metodikk	7
3.1 Datagrunnlag	8
3.2 Om utvalget i spørreundersøkelsen	10
3.3 Datakvalitet og avgrensninger.	11
3.4 Analysestrategi	11
3.5 Forfattere	11
4. Kjennetegn på menighetsplantingen i Norge de siste 10 årene	12
4.1 Antall menighetsplantinger, hvem som planter og hvor det plantes	13
4.2 Spørreundersøkelsen	17
4.3 Oppstart og etableringsfase	29
4.4 Råd fra plantere	44
5. Veien videre	48
6. Kilder	50

1

INNLEDNING

Det er med stor glede vi igjen får legge fram en ny rapport om menighetsplanting i Norge. I over 30 år har Sendt-nettverket (tidligere DAWN Norge) samlet inn kunnskap om nye menigheter og pionerarbeid rundt om i landet. Hvert femte år kommer det en ny rapport. Hver rapport gir oss et nytt perspektiv, men også en påminnelse: Gud bygger sin kirke, og han fortsetter å kalle mennesker til å plante nye fellesskap, som når nye mennesker - nye steder.

Vi står i takknemlighetsgjeld til de som har gått foran og vist vei! Takk til alle sammenhenger som har rapportert inn tall, og til lederne som har delt erfaringer gjennom spørreundersøkelsen. En spesiell takk går til alle dere som står i selve plantingens - dere som ber, leder, feiler, lærer og planter nytt. Det er deres erfaringer denne rapporten forsøker å fange opp.

I denne rapporten ønsker vi å gi et realistisk og ærlig bilde av menighetsplanting i Norge i perioden 2015-2025. Hvor plantes det i dag? Hvilke mennesker står i front? Hvilke valg, rammer og relasjoner gjør at noen plantingsteam lykkes - mens andre må gi seg? Og hvordan kan erfaringene fra de siste ti årene hjelpe oss til å se tydeligere hvor og hvordan det bør plantes videre?

Vår drøm er enkel og stor på samme tid: å se et mangfold av nye menigheter og kristne fellesskap, små og store, i bygd og by, som sammen leder mennesker inn i etterfølgelse av Jesus. Vi håper denne rapporten kan inspirere, justere og utfordre oss alle til å lytte, lære, be og handle frimodig på det kallet Gud gir.

JARLEIF GAUSTAD

Leder for Sendt Norge

OPPSUMMERING AV RAPPORTEN

Denne rapporten gir et bilde av menighetsplanting i Norge i perioden 2015–2025. Grunnlaget er innrapporterte tall fra kirkesamfunn og organisasjoner tilknyttet Sendt Norge, en omfattende spørreundersøkelse blant ledere for menighetsplantinger i Sendt-nettverket, samt funn fra Global kristendom i Norge (2025). Samlet sett tegnes et bilde av et norsk plantingslandskap som både er i utvikling og preget av økt mangfold, spesielt gjennom veksten i migrantmiljøer og historiske kirker.

Da DAWN Norge ble til Sendt Norge, ble nettverket samlet om en visjon om å trene 4000 menighetsplantere og plante 400 menigheter og fellesskap rundt i landet. Denne rapporten viser at det i perioden 2015–2025 ble initiert over 300 plantinger. Med kun planting i Sendt-nettverket ville tallet vært langt lavere. Rapporten forklarer disse tallene og erfaringer planterne i denne perioden har gjort seg om hvordan det er å plante i Norge i dag.

Et sentralt hovedfunn er at menighetsplanting fortsatt holder seg stabilt – til tross for Covid-19-pandemien og andre ytre faktorer. Særlig gjennom migrantmenigheter, som nå står for nesten halvparten av alle nye plantinger. Noe som er en markant økning fra hva vi har fanget opp av rapporter tidligere. Samtidig viser Sendt-nettverkets egne tall tegn til en positiv utvikling etter en knekk i pandemien, med flere nye team i trening og en økning i plantinger mot slutten av perioden.

Spørreundersøkelsen viser at nye planting er dominerende blant de som har svart. 67 % av respondentene etablerer helt nye fellesskap, mens replantinger, flerstedsforsamlinger og huskirker utgjør en mindre andel. Plantingene er tydelig byorienterte, ettersom mer enn 80 % skjer i byer og større tettsteder. Dette samsvarer med befolkningsutviklingen, men kan også signalisere at mange team bevisst orienterer seg mot områ-

der med vekst, mobilitet og større mottakelighet for nye fellesskap.

To interessante funn i rapporten gjelder kjernegruppen og tidspunkt for oppstart. Snittalderen i kjernegruppene er 36 år, noe som representerer en tydelig modning hos planterne i teamet. Der menighetsplanting tidligere var sterkt preget av unge pionerer, peker dagens data mot en bredere aldersmessig sammensetning. Denne trenden så vi allerede i undersøkelsen fra 2021, og blir bekreftet nå. Vi merker oss også at andelen under 18 år er høyere enn i befolkningen generelt.

Kjernegruppetallene viser også at komplementære gaver, evne til relasjonsbygging og særlig sterkt samhold er de mest avgjørende faktorene for en velfungerende startgruppe. Denne vektleggingen av samhold markerer et skifte fra tidligere år, der individualistiske egenskaper som viljestyrke og drivkraft ble rangert høyere.

Rapporten viser også at norske plantinger ofte etablerer seg raskt. Over halvparten har startet offentlige gudstjenester innen ett år, og 30 % allerede innen seks måneder. Dette står i kontrast til internasjonale trender, der oppstartsfasen ofte strekker seg over flere år. For norske forhold kan dette tyde på at planteteam opplever både forventninger og behov som driver frem en tidlig offentlig lansering. Samtidig som antallet

2. OPPSUMMERING AV RAPPORTEN

deltakere på gudstjenester går ned kan det peke i retning av at det startes for tidlig med gudstjenester og gjør menigheten mindre utadrettet. Eller det kan ha sammenheng med at flere planter mindre fellesskap.

Oppfølging fremstår som en av de mest avgjørende faktorene for suksess. Hele 77 % av respondentene rapporterer stort utbytte av oppfølgingsprogrammer. 20% svarte at de ikke hadde deltatt. Dermed svarer nesten alle som har deltatt stort utbytte av oppfølging. Særlig rådgivning, nettverk med andre plantere og økonomisk støtte trekkes frem som viktig. Sammenlignet med lokale ledernetverk viser funnene at formelle

oppfølgingsprogrammer gir en opplevelse av høyere grad av støtte og kompetanse. Dette understreker at planting ikke bare er en åndelig og organisatorisk prosess, men også en læringsprosess som krever tett faglig, erfaringsbasert og relasjonell oppfølging.

Samlet peker rapporten på at menighetsplanting i Norge er på vei inn i en ny spennende fase, men fortsatt avhengig av sterke team, tydelig visjon, lokal forankring og gode støttesystemer. Planting fremstår som en av kirkens mest effektive misjonale strategier, og rapporten identifiserer både potensialet og utfordringene som må adresseres for å sikre bærekraftig vekst i årene fremover.

SENDTNORGE.NO

Sendt Norge er et tverrkirkelig nettverk som arbeider for å mobilisere, inspirere og utruste ledere til å plante nye kristne menigheter i Norge. Nettverket samler en bredde av kirkesamfunn og organisasjoner rundt en felles visjon for menighetsplanting.

Vi vil inspirere til å plante nye fellesskap, som når nye mennesker - nye steder. Vi bygger relasjoner og søker læring på tvers av kirkesamfunn. Gjennom undersøkelser henter vi læring fra praksis i Norge i dag.

SENDT NORGE

METODIKK

Denne rapporten bygger på et oppdatert datagrunnlag som beskriver menighetsplanting i Norge i perioden 2015–2025. Målet har vært å etablere et mest mulig helhetlig og representativt bilde av utviklingen i plantinger på tvers av organisasjoner, tradisjoner og geografiske områder.

Arbeidet består av tre hovedkomponenter: innsamling av kvantitative data, kvalitative intervju og komparative analyser opp mot nyere forskningskilder.

3.1 Datagrunnlag

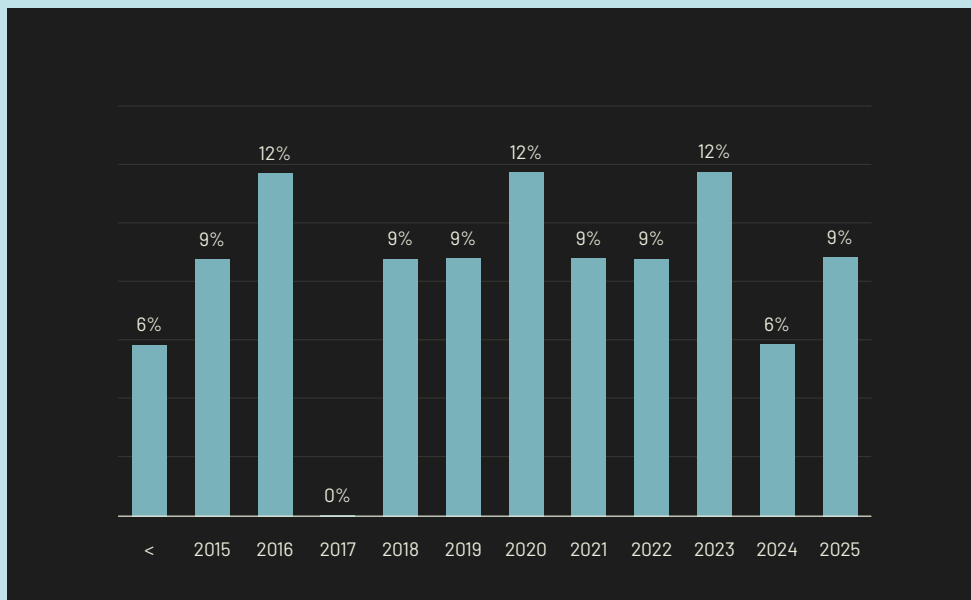
Analysene i rapporten er i all hovedsak basert på følgende kilder:

1 Innrapporterte oversikter fra sammenhengene i Sendt Norge-nettverket.

Alle sammenhenger i Sendt-nettverket har bidratt med oversikter over nye menigheter og plantinger etablert i perioden 2015–2025. Materialet inkluderer både:

- Plantinger som i dag er etablerte menigheter
- Plantinger som fortsatt er i en etableringsfase
- Plantinger som er blitt nedlagt

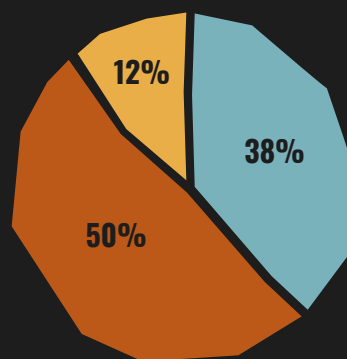
Der det har vært mulig, er dataene harmonisert med informasjon fra tidligere Sendt-undersøkelser (NordicNavigation, 2021) for å sikre sammenliknbarhet over tid.

Fordeling oppstartsår blant respondentene for spørreundersøkelsen

STATUS FOR PLANTINGENE I 2025 SOM DELTOK I UNDERSØKELSEN

- Fortsatt i etableringsfase
- Etablert som menighet
- Nedlagt

2 Spørreundersøkelse sendt til ledere av planter i perioden 2015–2025

For å få et mer detaljert bilde av plantingenes erfaringer og utvikling ble det gjennomført en spørreundersøkelse blant ledere som har vært direkte involvert i planting i perioden. Undersøkelsen ble sendt til 75 personer, hvorav 34 svarte. Dette tilsvarer en svarprosent på 45 %. Gitt det relativt begrensede utvalget er dette en høy andel svar, og svarmaterialet vurderes som godt nok og representativt for målgruppen, og gir et forsvarlig grunnlag for videre analyse.

Datainnsamlingen pågikk i perioden 16. desember 2025 til 25. januar 2026. Undersøkelsen omfatter spørsmål knyttet til oppstart, kjernegrupper, vekst, lokalmiljø, trosbakgrunn, støtte fra modermenigheter og vurderinger av nøkkelfaktorer for suksess.

Respondentene i undersøkelsen er godt fordelt geografisk og representerer bredden i Sendt-nettverket. Den er derfor først og fremst en indikator på nettopp disse. At undersøkelsen har avdekket et størrelsesforhold som peker på et nytt bildet bør tas med i vurderingen når nye rapporter skal lages.

Det har også vært gjennomført intervjuer med de plantingsansvarlige i Sendt-nettverket, der de har delt betraktninger om planting i Norge i dag.

3 "Global kristendom i Norge"

For å forstå kirketetthet, demografi og endringer i planting er tallgrunnlaget supplert med kvantitative data og analyser fra rapporten «Global kristendom i Norge» av Stian Sørli Eriksen (2025). Disse tallene, særlig knyttet til migrantbaserte menigheter, er brukt sammen med kvantitative data fra Sendt-nettverket. De kvalitative beskrivelsene og vurderingene i rapporten bygger derimot utelukkende på materiale innhentet gjennom Sendt-nettverket.

Denne avgrensningen tydeliggjør hvor datagrunnlaget er sammensatt. Som Eriksen selv påpeker, er det knyttet en viss usikkerhet til tallmaterialet på dette feltet. Likevel gir kombinasjonen av disse datakildene et bedre og mer dekkende bilde av utviklingen enn om én av dem skulle stå alene. Dette gjelder særlig i lys av at migrantbaserte menigheter har utgjort en betydelig andel av menighetsplantingene i Norge de siste fem årene – et forhold som er godt dokumentert i «Global kristendom i Norge». Rapporten avdekker at migrantmenigheter utgjør en mye større andel enn vi har hatt oversikt over tidligere. Dette er noe som rapporter i fremtiden bør ta hensyn til.

Rapporten representerer et omfattende arbeid med å samle og systematisere data, inkludert navngitte oversikter over migrantmenigheter. Dette har også gjort det mulig å kvalitetssikre og justere innrapporterte tall, særlig fra Baptistkirken Norge og Pinsebevegelsen, der mange av disse menighetene er organisert.

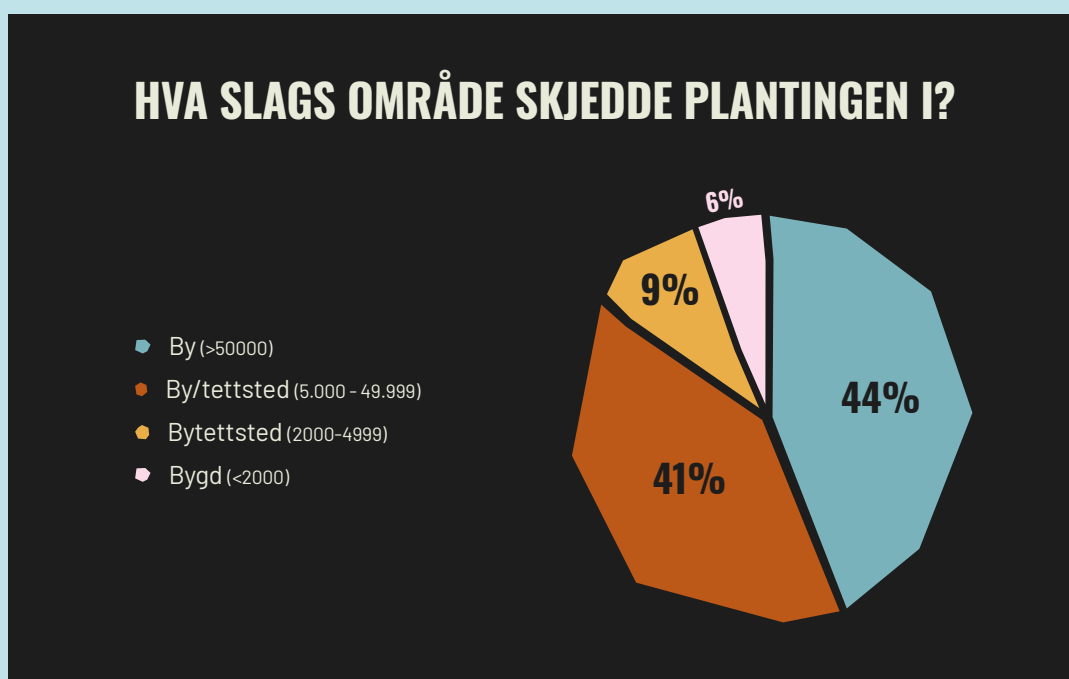
3.2 Om utvalget i spørreundersøkelsen

Utvalget i spørreundersøkelsen består av plantinger som:

- Er etablert i perioden 2015–2025
- Representerer ulike kirkesamfunn, organisasjoner og nettverk
- Er geografisk spredt og inkluderer nesten alle fylker i Norge

Både nyplantinger, replantinger og flerstedsforsamlinger er inkludert i datamaterialet, i tråd med definisjonene brukt av Sendt Norge.

Gitt utvalgets begrensede størrelse vurderes en svarprosent på 45 % som relativt høy. Svarmaterialet anses som tilstrekkelig representativt for målgruppen og som et faglig forsvarlig grunnlag for videre analyse.

Viser befolkningstettheten i området respondentene plantet i, 2021–2025

3.3 Datakvalitet og avgrensninger

Som i tidligere rapporter finnes det enkelte utfordringer:

- Migrantmenigheter kan være underrepresentert i det innrapporterte materialet, ettersom kartlegging av selvstendige migrantfellesskap fremdeles er krevende.
- Definisjoner av planting varierer noe mellom sammenhengene, men er harmonisert så langt det er mulig.
- Svarene i spørreundersøkelsen gjenspeiler subjektive vurderinger fra lederne, og er derfor tolket i lys av øvrige data.
- Gjennom "Global kristendom i Norge" har vi hatt tilgang til hvilke plantinger som er telt der. Disse er sammenlignet med oversikten over de øvrige plantingene.

Til tross for disse avgrensningene vurderes datagrunnlaget som godt egnet til å tegne et bilde av menighetsplantings utvikling i Norge for perioden 2015–2025.

3.4 Analysestrategi

Analysen tar utgangspunkt i de samme metodiske prinsippene som i tidligere Sendt-rapporter:

- Beskrivende statistikk
- Sammenlikning av utviklingstrekk over tid
- Kvalitative vurderinger fra åpne svar i undersøkelsen
- Triangulering mellom spørreundersøkelsen, innrapporterte tall og nasjonale datakilder

Dette gjør det mulig å gi et helhetlig bilde av både kvantitative trender og erfaringsbaserte perspektiver fra praksisfeltet. Samlet sett vurderes datagrunnlaget som tilstrekkelig valid til å gi et representativt bilde av menighetsplanting i Norge i perioden 2015–2025.

3.5 Forfattere

Rapporten er skrevet av:

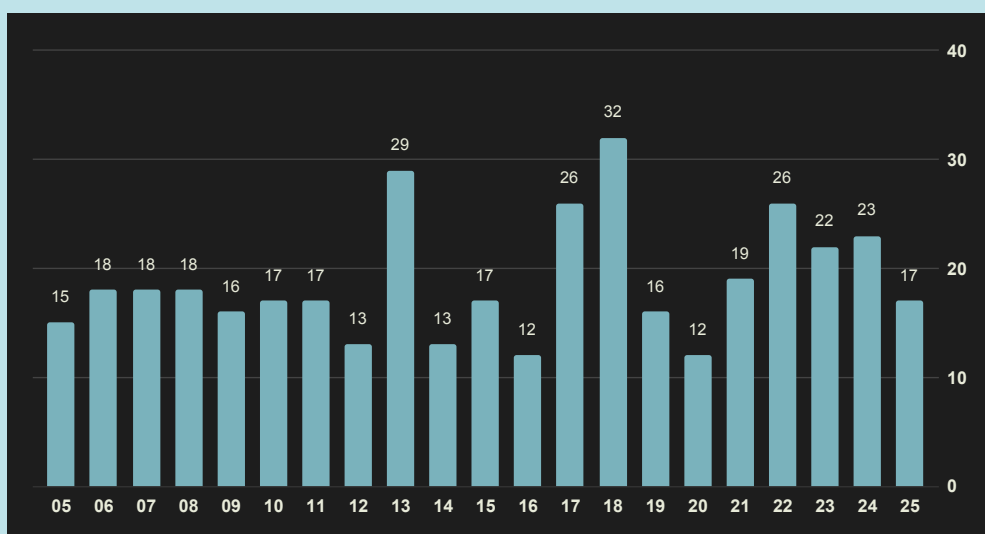
- **Jarleif Gaustad** | Norsk Luthersk Misjonssamband
- **Per Eivind Kvammen** | Pinsebevegelsen

4

KJENNETEGN PÅ MENIGHETS- PLANTINGEN I NORGE DE SISTE 10 ÅRENE

4.1 ANTALL MENIGHETSPLANTINGER, HVEM SOM PLANTER OG HVOR DET PLANTEDES

MENIGHETER PLANTEDE I NORGE FRA 2005-2025

Forklaring: 2005-2020 viser tall fra Sendt-rapport. Tallene er ikke justert med tall fra Eriksen (2025). Tallene fra 2021 er justert fra nevnte rapport.

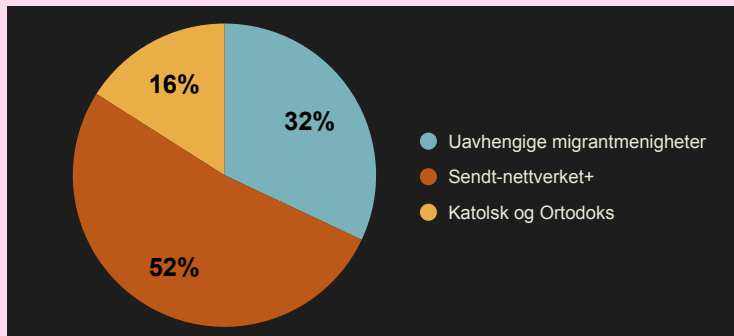
Den samlede oversikten over antall plantinger per år i perioden 2005–2025 viser at det til tross for Covid-19; har ikke planting i Norge gått ned like mye som man kunne vente. Dette skyldes i stor grad uavhengige plantinger i migrantmiljøet og Den ortodokse kirkes plantinger av menigheter rundt i landet. Disse gruppene, de uavhengige migrantmenighetene, Den katolske og Den ortodokse kirke utgjør til sammen 48% av det totale bildet i perioden 2021-2025.

Gjennom arbeidet med Global kristendom i Norge har Stian Sørli Eriksen dokumentert et betydelig antall uavhengige migrantmenigheter som tidligere ikke var kjent. Disse tallene har vi nå fått med i tallene for 2021-2025. Veksten av slike menigheter har vært relativt stabil de siste 15 årene.

Eriksens arbeid viser at tallene i 2021-rapporten er underrapportert. Med en nøktern beregning for perioden 2005–2010 kan det legges til 6–8 migrantmenigheter årlig til tallene i tabellen. For 2011-2020 er tallet 12–15. Tallene i tabellen fra 2021–2025 kan vi anta er forholdsvis presise. Eriksen understreker likevel at det er krevende å fastslå helt nøyaktige tall; om tallene ikke er helt presise gir de likevel et viktig bidrag til helhetsbilde. Å utelate dette ville gitt mer presise enkelttall, men et mindre dekkende bilde av utviklingen.

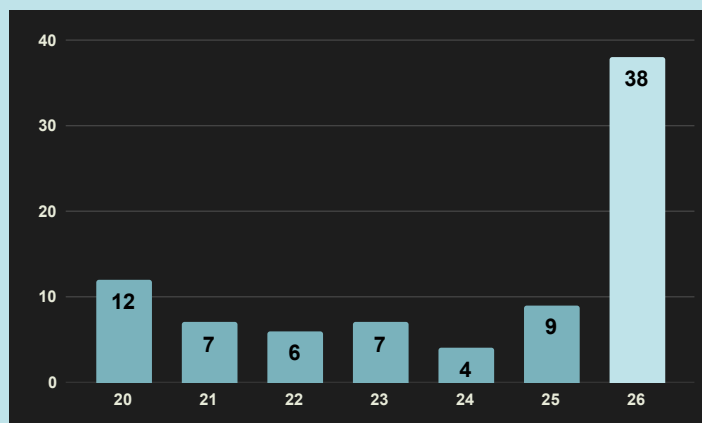
Sendt Norge har hatt en visjon å se 400 menigheter plantet i tiårsperioden fra 2015-2025. Tallene fra sist femårsperiode sammen med justerte tall fra 2015-2020 betyr at over 300 (anslagsvis mellom 306-324 i henhold til data fra Global kristendom i Norge) menigheter er plantet i Norge fra 2015-2025. Dette inkluderer de plantingene som har startet opp, men som ennå ikke er regnet som etablert.

FORDELINGEN MELLOM UAVHENGIGE MENIGHETER, SENDT-NETTVERKET (INKLUDERT ANDRE NORSKE KIRKESAMFUNN) OG KATOLSK/ORTODOKS I PERIODEN 2021-2025

Grafen viser hvordan andelen menigheter plantet i uavhengige migrantmenigheter, Katolsk/Ortodoks og Sendt-nettverket inkludert andre «norske».

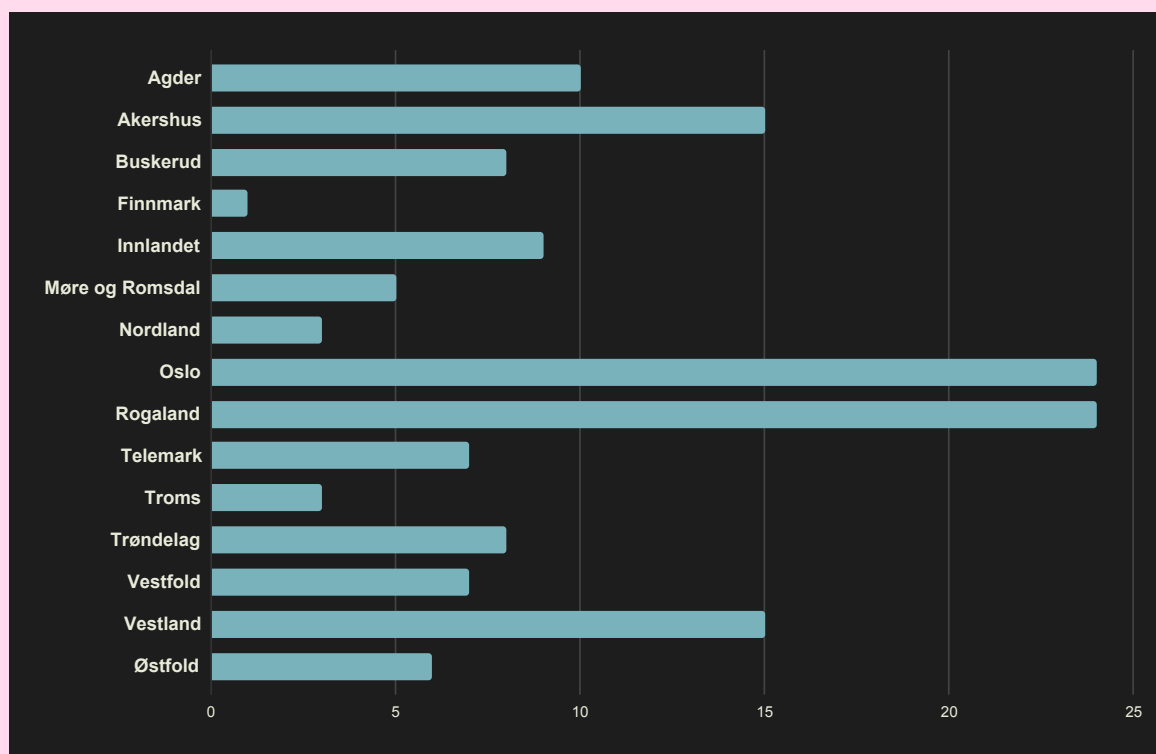
SENDT NETTVERKET 2021-2025

Ser man på Sendt-nettverket har det vært en nedgang under Covid-19, men det er tegn til at dette er i positiv endring. Ser man på antall nye plantinger i 2025, team som er i trening, er det økt moment på plantinger i Sendt-nettverkets sammenhenger. Det er flere team i oppstartfase enn antallet plantet i fra 2021-2025 samlet sett.

Sammenhengene i Sendt-nettverket er også spurt om hvor mange menigheter det er i deres sammenheng som jobber aktivt for å plante nye menigheter. Summen av disse er 68.

FYLKESVIS FORDELING AV PLANTINGENE I PERIODEN 2021-2025

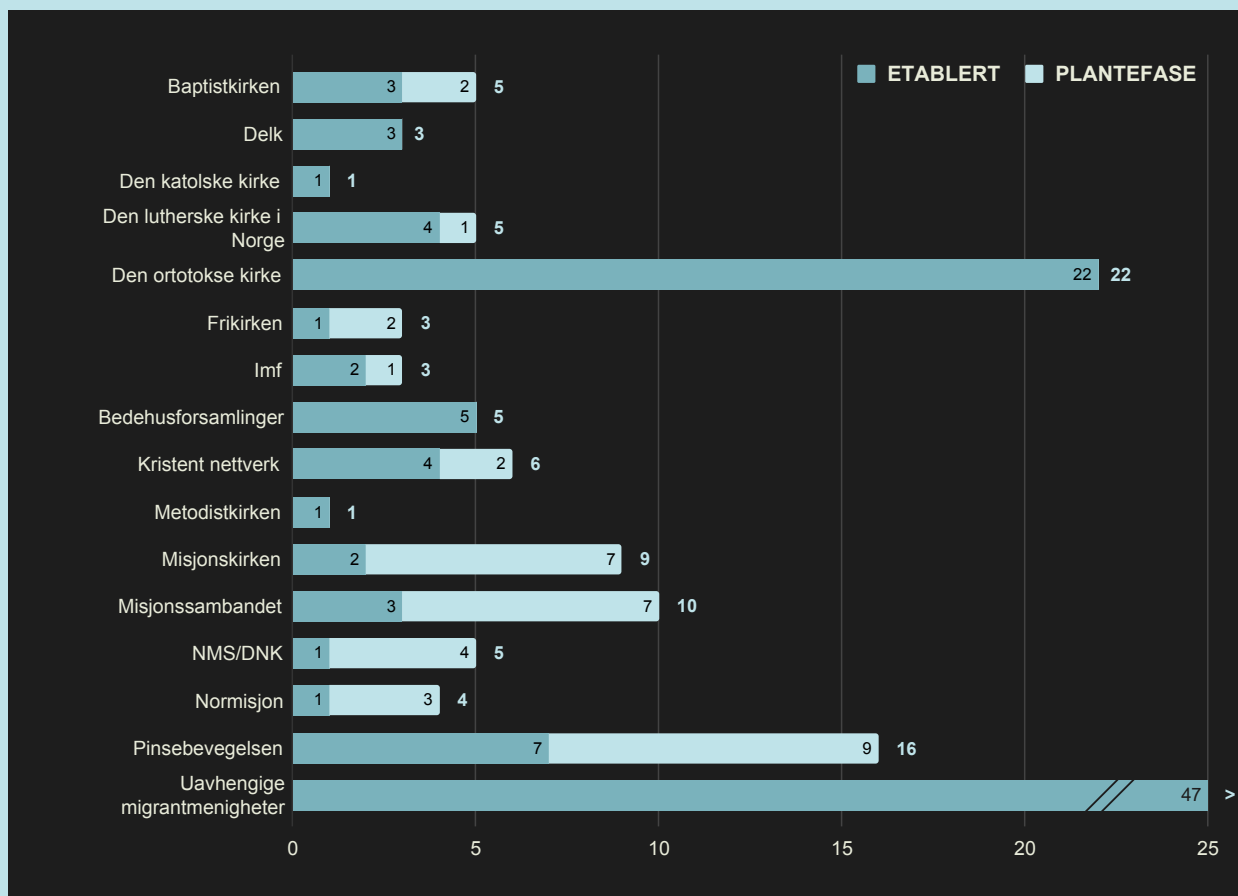

I 2021-rapporten ble det påpekt at Oslo og Viken, som fylkene med størst andel av befolkningen og størst vekst - ikke hadde flest plantinger. Dette bildet er noe endret. Legges de gamle Viken-fylkene sammen blir Viken størst, Oslo og Rogaland de to nest største. Noe kan forklares med økningen av migrantmenigheter. Men de er på samme tid spredt over hele landet. Som et eksempel løfter migrantmenighetene antall plantinger i Nord-Norge. De er også godt representert i Rogaland.

Sammenlignet med forrige undersøkelse er det de samme 4 fylkene som er på topp. Akershus alene har også gått forbi Agder i denne perioden. Nord-Norge har hatt 7 plantinger, som er en økning på 40% i årsgjennomsnitt. Her ser vi veldig tydelig at økningen kommer av uavhengige migrantmenigheter og Den ortodokse kirkes menighetsplantinger.

**AKERSHUS ALENE HAR GÅTT FORBI
AGDER I DENNE PERIODEN**

ANTALL ETABLERTE OG OPPSTARTEDE PLANTINGER PR. SAMMENHENG I PERIODEN 2021-2025

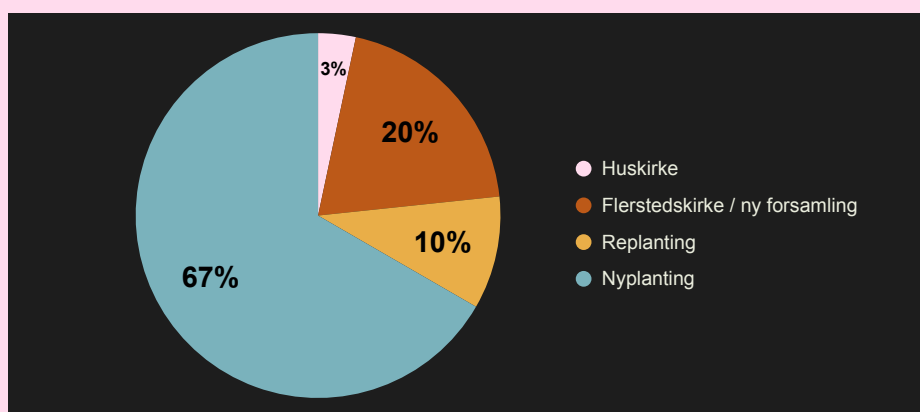
I Sendt-nettverket skiller vi mellom planter i plantefase og etablerte planter. Plantefasen viser til en oppstartsfasen der menigheten ofte ennå ikke har startet med offentlige gudstjenester. I denne perioden bygges teamet, og det arbeides aktivt med å nå nye mennesker.

Når en planting regnes som «offisiell», varierer noe fra sammenheng til sammenheng. Blant f. eks uavhengige menighetsplanter skiller det som regel ikke mellom plantefase og etablert fase; der telles planting normalt fra det tidspunktet et team er etablert og arbeidet starter.

4.2 SPØRREUNDERSØKELSEN

4.2.1 Om respondentene

TYPER PLANTINGER

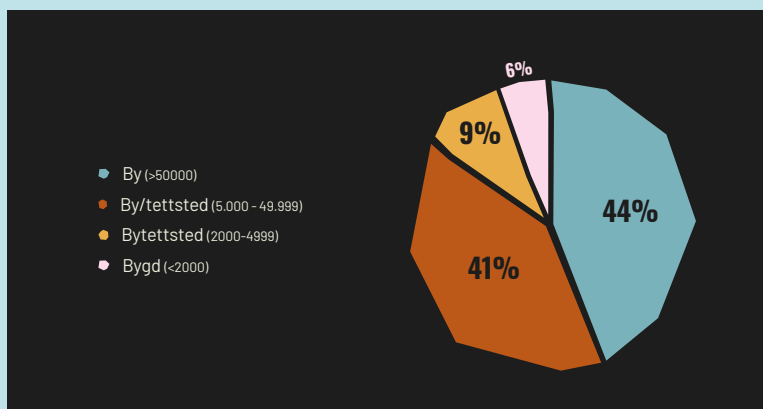

Hvilken beskrivelse passer best for etableringen?

Blant respondentene er det et klart flertall som har plantet nytt, hele 67%. Sendt Norge opererer med denne begrepsforståelsen:

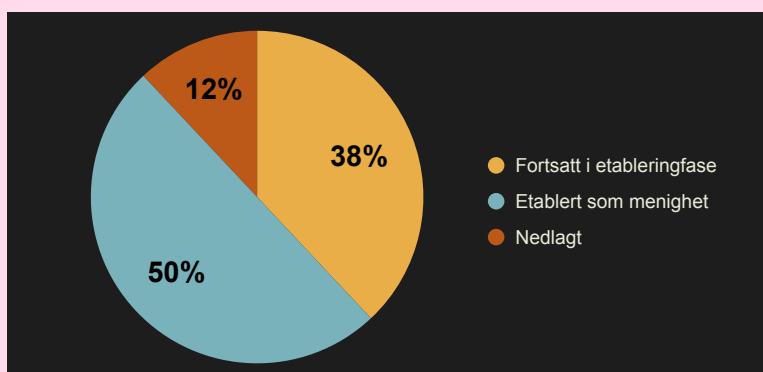
- **Nyplanting:** Ny enhet etableres med nytt lederskap. Den bygger i liten eller ingen grad på noe fra tidligere (folk, aktivitet og sted/hus).
- **Replanting:** Fellesskapet etableres med nytt lederskap, ny struktur og ofte nytt navn. Nytt lederskap har fått beslutningsmakt over eiendom, økonomi og virksomheten/aktivitetene. Den bygger i liten eller ingen grad på noe fra tidligere (folk og aktivitet).
- **Flersted:** En flerstedskirke er én kirke med flere forsamlinger, som kombinerer lokal selvstendighet med en tydelig felles retning, teologi og kultur.
- **Huskirke:** En huskirke er en liten, selvstendig kirke som møtes i et hjem med særlig vekt på å dele tro, fellesskap og hverdagsliv. Den er likevel mer enn en smågruppe, den har en selvforståelse av å være menighet.

PLASSERING: BY/LAND

Svarene i denne undersøkelsen kommer i veldig stor grad fra plantinger i byer/tettsteder med mer enn 5.000 innbyggere. Av de er 41% fra områder med 5.000-50.000 innbyggere og 44% fra steder med mer enn 50.000 innbyggere. 15% er fra steder med mindre enn 5.000 innbyggere. Vi har ikke tall som tilsier hvor stor grad dette samsvarer med den reelle plantingen, men ut fra befolkningstetthet i fylkene som planter mest tilsier at dette er et representativt utvalg.

STATUS FOR PLANTINGENE

Halvparten av respondentene regner i dag plantingen som etablert, 38% er fortsatt i plantefase (etableringsfase), mens 12% av respondentene er fra nedlagte plantinger. Antall nedlagte plantinger er dermed i denne undersøkelsen noe bedre representert enn hva tallene fra de ulike sammenhengene sier.

REFLEKSJON RESPONDENTENE

Respondentene i undersøkelsen representerer et bredt og variert utvalg av menighetsplantinger i Norge i perioden 2015–2025. Samlet sett gir de et bilde av et plantingslandskap som både er mangfoldig og i endring. Det mest markante trekket er at et klart flertall av svarene kommer fra nyplantinger. Hele 67 % av respondentene har etablert en menighet fra grunnen av, noe som tyder på at pionerarbeid fortsatt er den dominerende drivkraften i norsk menighetsplanting. Andelen flerstedsetableringer og replantinger er lavere, men betydelig nok til å vise at menigheter også arbeider strategisk med reproduksjon og fornyelse på denne måten.

Geografisk er respondentene tydelig byorienterte. Over 80 % av plantingene skjer i byer og større tettsteder. Dette gjenspeiler i stor grad norske bosettingsmønstre, men det kan også indikere at planteteam vurderer befolkningstetthet og tilflytting som viktige forutsetninger for bærekraftig vekst. Samtidig viser det at bygdeplanting fortsatt er krevende og mindre representert i materialet.

Når det gjelder plantingenes status, ser vi at respondentgruppen favner hele spekteret: 50 % representerer etablerte menigheter, 38 % er i etableringsfasen, og 12 % kommer fra nedlagte plantinger. At andelen nedlagte er noe høyere her enn i tallgrunnlaget fra sammenhengene, kan peke på bedre rapportering eller større villighet til å dele erfaringer fra krevende prosesser.

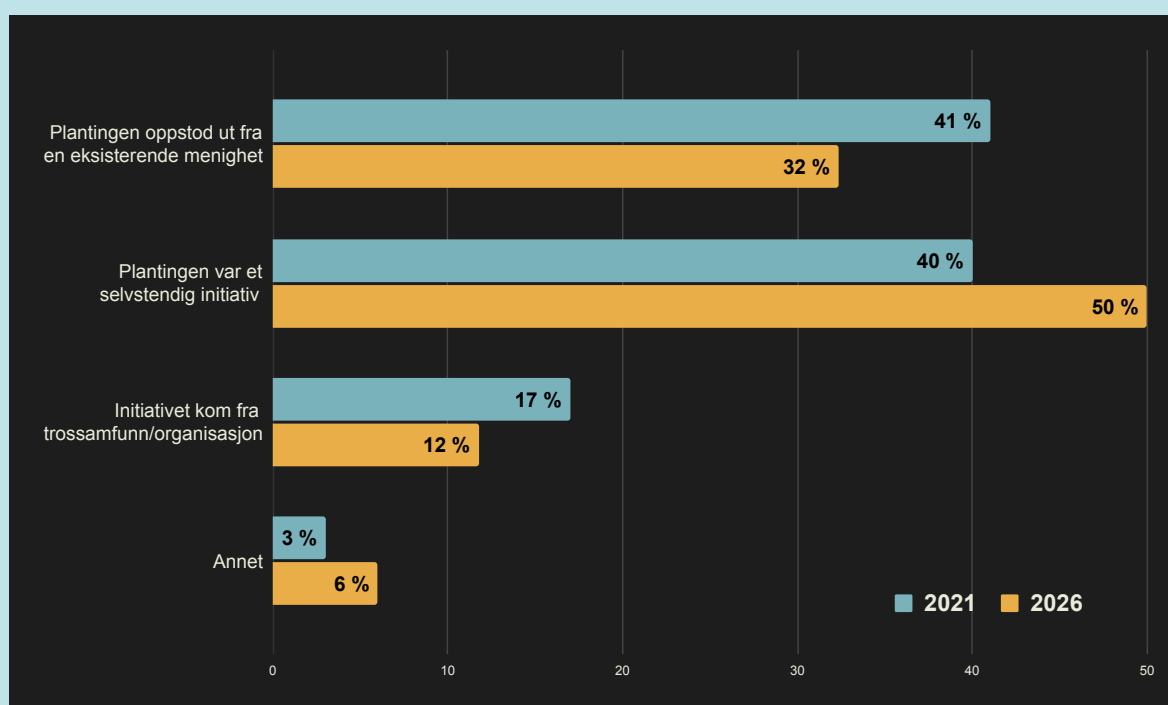
Alt i alt viser respondentene et mangfold av erfaringer, modeller og kontekster. De speiler både mulighetene og kompleksiteten i dagens plantingsvirkelighet, og gir dermed godt nok grunnlag for videre analyse av hva som former menighetsplanting i Norge i dag, med de forbehold om utvalget, som er gjort innledningsvis i denne rapporten.

**SAMLET SETT GIR DE ET BILDE AV ET
PLANTINGSLANDSKAP SOM BÅDE ER
MANGFOLDIG OG I ENDRING.**

4.2.2 Bakgrunn for planting

HVORDAN PLANTINGENE STARTET

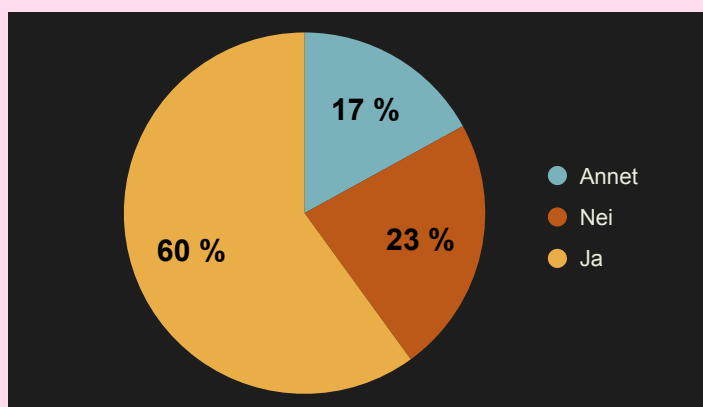
Hvor kom initiativet til planting fra?

I denne rapporten svarer 50% at plantingene var et selvstendig initiativ, mot 40% i undersøkelsen i 2021. 32% svarer at plantingene kommer ut fra en eksisterende menighet, mens det i 2021 var 41%. 12% svarer at det kommer ut fra et initiativ i egen sammenheng. Det er interessant å merke seg at i en periode der ulike trossamfunn og organisasjoner har jobbet mer målrettet med å plante nytt arbeid, så svarer flere at det er et selvstendig initiativ. Vi vet ikke hva som hadde skjedd om denne økte satsingen i sammenhengene ikke hadde funnet sted. Det understreker i alle fall behovet for at den enkelte planter og teamet trenger å være drevet av en indre motivasjon.

GEOGRAFISK NÆRHET TIL MODERMENIGHET

Skjedde planting i geografisk nærhet til modermenigheten?

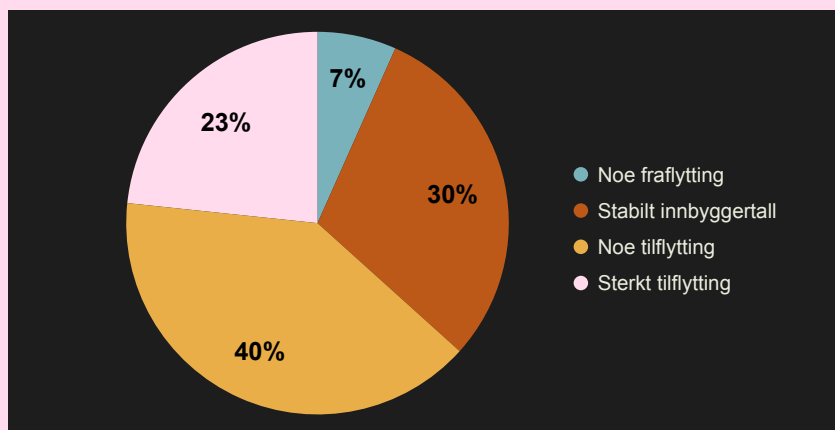
60% sier at de har plantet ut fra en eksisterende menighet. 23% planter ikke i nærheten av modermenighet.

4.2.3 Kirketetthet og lokalmiljø

ANTALL ANDRE MENIGHETER I NÆROMRÅDET

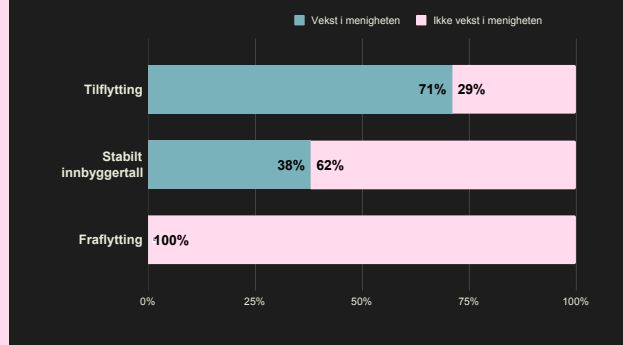
Andelen som er plantet i områder med flere menigheter ligger på ca det samme som i 2021, mens andelen som plantet der det er en eller to menigheter fra før har økt fra 29% til 40%.

HVA KJENNETEGNER BEFOLKNINGSUTVIKLINGEN I OMRÅDET PLANTINGEN SKJEDDE?

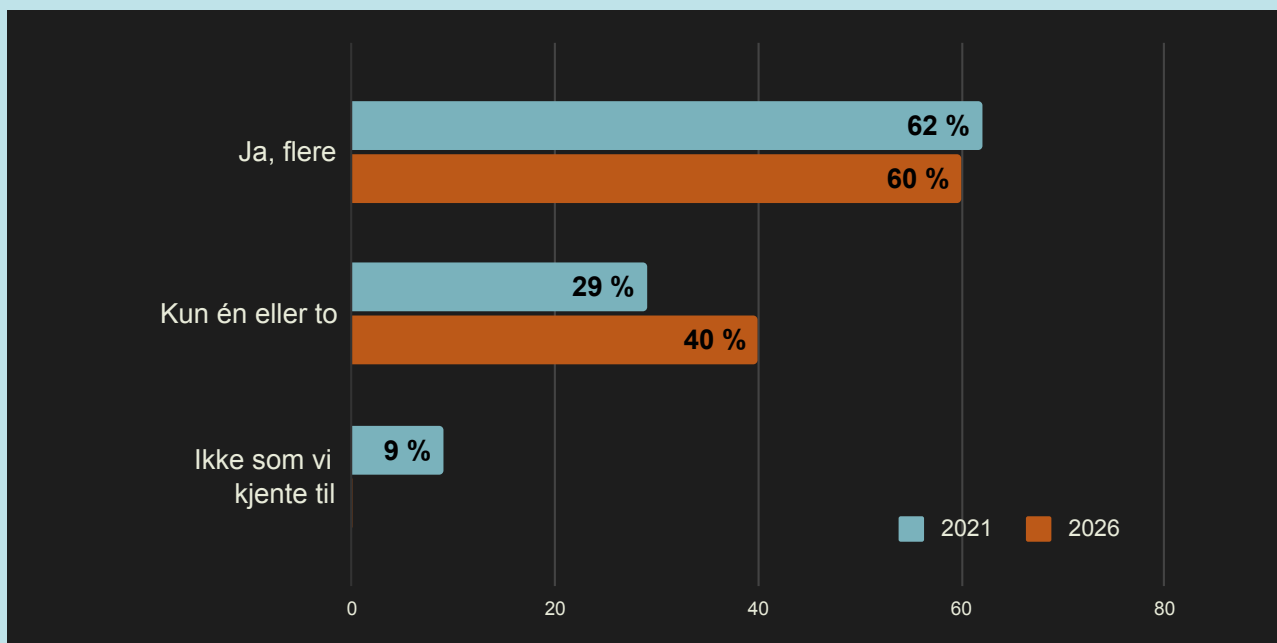

Plantingene i undersøkelsen er i hovedsak plantet i områder med tilflytting eller stabilt innbyggertall – hele 93%–

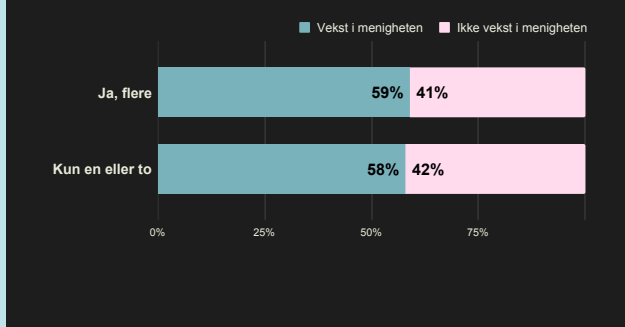
SAMMENHENG MELLOM BEFOLKNINGSUTVIKLING OG VEKST

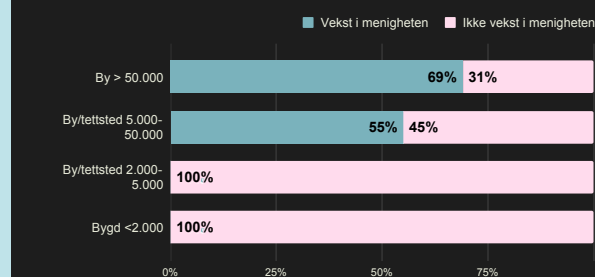
FANTES DET ANDRE MENIGHETER I OMRÅDET DERE PLANTET I?

SAMMENHENG MELLOM KIRKETETTHET OG VEKST

SAMMENHENG MELLOM BEFOLKNINGSTETTHET OG VEKST

Tallene fra respondentene viser en tydelig sammenheng mellom befolkningstetthet, befolkningsvekst og muligheten for vekst i nye menigheter. Der det bor mange mennesker, flytter det også flere inn, og slike områder gir dermed større potensial for vekst enn steder med stabil eller synkende befolkning. Samtidig er det mindre tydelig å se en sammenheng mellom kirketetthet og vekst. Det gjør liten forskjell om det allerede finnes én menighet eller flere i området.

REFLEKSJON

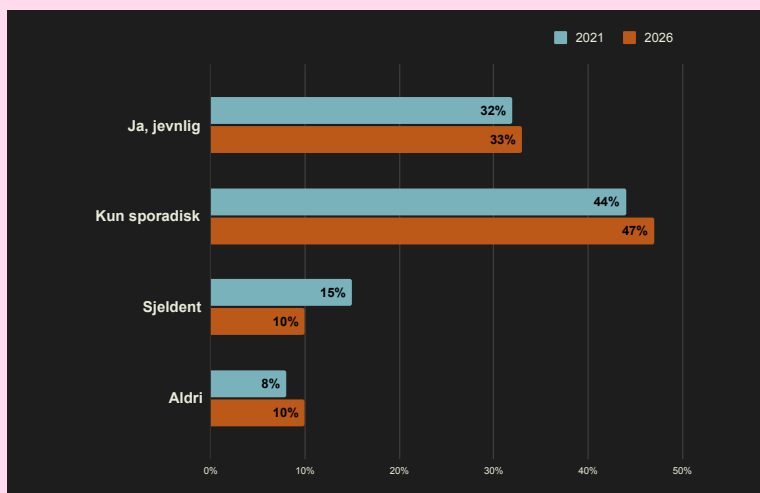
Undersøkelsen viser at plantingenes relasjon til lokalmiljøet spiller en avgjørende rolle for både etablering, vekst og bærekraft. De fleste plantingene skjer i områder med enten stabil befolkning eller tilflytting, noe som gir planteteamene et naturlig utgangspunkt for å bygge relasjoner og skape et meningsfullt nærvær. Når 63 % av plantingene befinner seg i vekstområder, understreker det hvor tett demografi og misjonalt arbeid henger sammen. I områder med tilflytting ser vi tydeligere veksttall og større deltakelse, noe som sannsynligvis henger sammen med økt åpenhet, mobilitet og behovet for nye fellesskap.

Samtidig viser tallene om kirketetthet at mange planter i områder hvor det allerede eksisterer flere menigheter. Det kan forstås som en erkjennelse av at mangfold i uttrykk og tilnærming skaper rom for å nå ulike grupper, heller enn at planting nødvendigvis skjer der behovet er størst. Likevel ser vi at en betydelig andel plantinger nå etableres i områder med kun én eller to andre menigheter.

KONTAKT MED ANDRE MENIGHETSLEDERE

Undersøkelsen bekrefter også at kontakt med andre kristne ledere lokalt er viktig, men ikke alltid selvsagt. Mange plantinger har kun sporadisk dialog med eksisterende menigheter. Dette peker på et potensial: sterkere lokal samhandling kan gi både legitimitet, motivasjon og bedre integrering i nærmiljøet.

Hadde dere kontakt med disse menighetene i plantingsfasen?

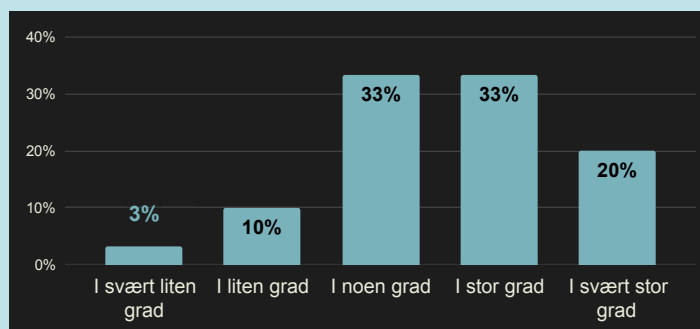

Deltakerne i undersøkelsen ble spurt om de hadde kontakt med andre ledere i lokalmiljøet i etableringsfasen. Ca 1/3 har hatt kontakt. Tallene her er nærmest identiske med undersøkelsen fra 2021.

UTBYTTE AV NETTVERK

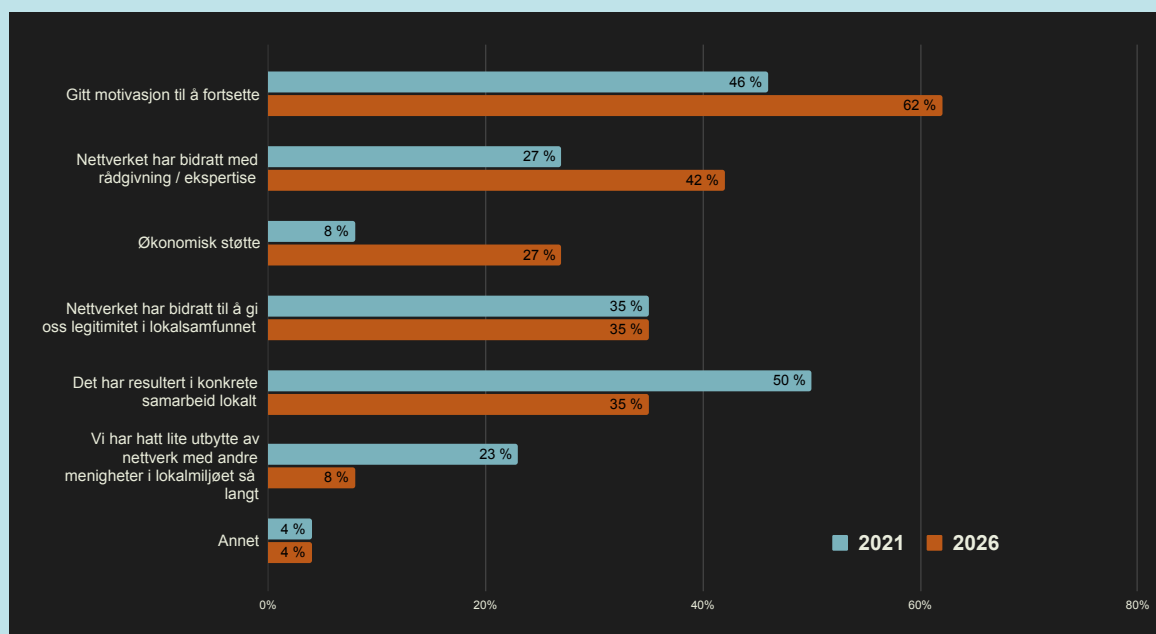
(samarbeid, legitimitet og motivasjon)

Ta stilling til følgende påstand: "Det har vært viktig for oss å etablere nettverk med andre menigheter i plantefasen"

Over halvparten av respondentene svarer at det i stor eller svært stor grad har vært viktig å etablere nettverk med andre planter. Litt over 10% sier ikke har vært viktig.

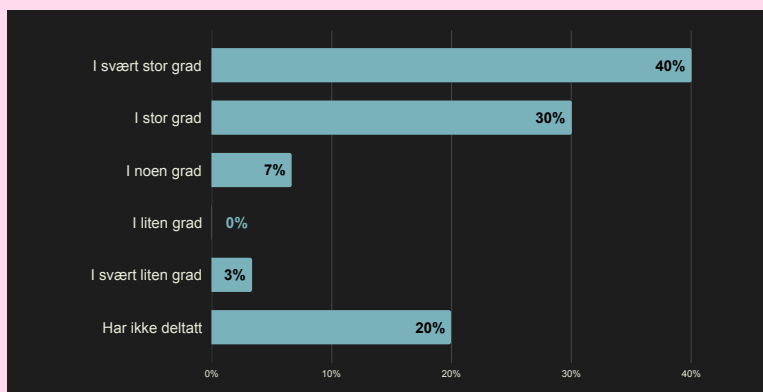
Hvordan har nettverk med andre menigheter vært til hjelp for dere?

Respondentene peker på at det særlig har bidratt til å gi motivasjon og rådgiving. Begge disse faktorene har fått en større rolle hos planterne i denne undersøkelsen. Begge har økt med ca 15%.

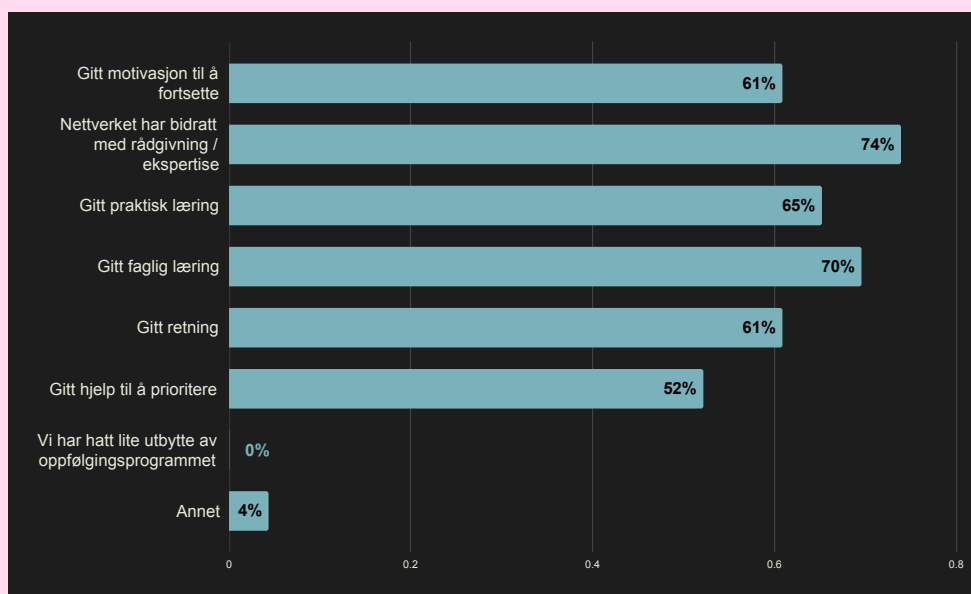
OPPFØLGING

Ta stilling til følgende påstand: "Det har vært til stor hjelp for oss være med i ett oppfølgingsprogram" (som f.eks M4, planteskolen eller annet opplegg)

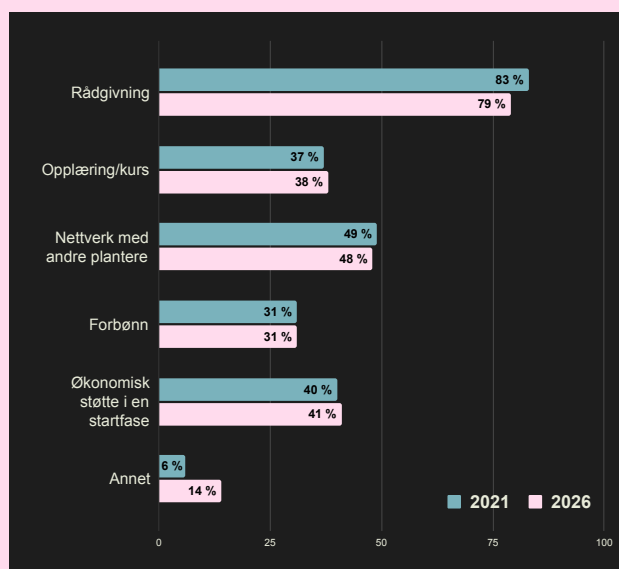
Hele 77% sier de har hatt stort utbytte av et oppfølgingsprogram. 20% har ikke deltatt. Det betyr at nettverk, trening og støtte man mottatt i oppfølgingsprogram er veldig viktig.

Hvordan har oppfølgingsprogrammet vært til hjelp for dere?

Nettverk med andre ledere lokalt gir samme score som oppfølgingsprogram. Men av denne grafen ser vi at rådgivning scorer langt høyere i oppfølgingsprogram enn i lokalt nettverk. Svaralternativene er heller ikke identiske, dermed heller ikke helt sammenlignbare. Likevel er det interessant å merke seg at høyeste score i kontakt med lokale ledere rates likt. Men i oppfølgingsprogrammet scorer alle andre alternativ høyere. I motsetning til at alle andre er lavere i kontakt med lokale ledere.

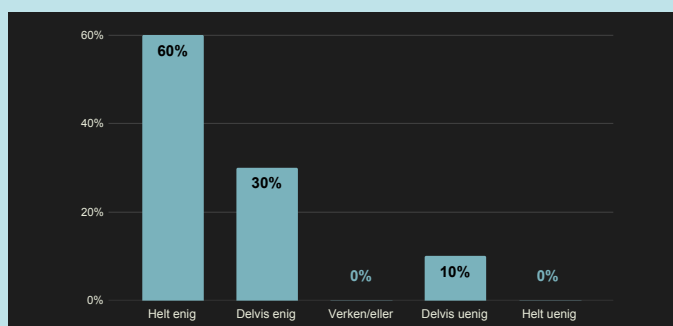
Hva slags oppfølging fra kirkesamfunn/organisasjon opplevde du som særlig viktig?

Respondentene i undersøkelsen peker særlig på at rådgivning er det planterne opplevde som viktigste utbytte av oppfølging fra kirkesamfunn eller organisasjon. Bidrag til å koble på nettverk scorer også høyt. Dette harmonerer også godt med undersøkelsen fra 2021.

OPPLEVD STØTTE FRA MODERMENIGHET

Ta stilling til følgende påstand: "Vi opplevde stor støtte fra menigheten/sammenhengen til å plante"

I stor grad opplever planterne støtte fra modermenighet eller sammenhengen de planter. Legger du sammen helt og delvis utgjøre det 90%. De som svarer delvis enig eller delvis uenig utgjør 40%. Med andre ord er dette et område det er potensial for å forbedre støtten og avklare roller.

REFLEKSJON OPPFØLGING

Funnene i undersøkelsen viser tydelig at oppfølging spiller en helt sentral rolle i menighetsplantings tidlige fase. Hele 77 % av respondentene oppgir at de har hatt stort utbytte av oppfølgingsprogrammer, mens kun 20 % ikke har deltatt i et slik program og har dermed ikke forutsentlig for å mene noe om utbytte. Dette understreker at systematisk oppfølging ikke bare er et støtteverktøy, men en av de mest avgjørende faktorene for stabilitet og fremdrift i en planting.

Tallene viser også at rådgivning er det respondentene vurderer som viktigst – hele 79 % peker på dette som den mest betydningsfulle komponenten i oppfølgingen. Deretter følger nettverk med andre plantere, opplæring/kurs og økonomisk støtte. Det interessante er at rådgivning og nettverk kommer tydelig høyere i oppfølgingsprogram enn i det lokale menighetsledernetverket, noe som antyder at planteteam har nytte av en ekstern, kompetent sparringspartner med erfaring fra planting.

Det peker i retning av at oppfølging ikke først og fremst handler om kontroll eller struktur, men om opplevd støtte, veiledning og konkret hjelp. Planting er krevende, og mange ledere står i komplekse oppstartsprosesser med høyt ansvar og begrensede ressurser. Oppfølging gir derfor både styrke og retning: Den hjelper planteteamet å ta gode valg, justere kursen og holde motet oppe når utfordringene melder seg.

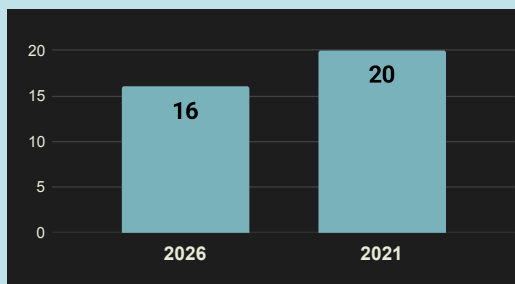
Med andre ord: Oppfølging er ikke et tillegg, men en bærebjelke i å lykkes med menighetsplanting.

**OPPFØLGING ER IKKE ET TILLEGG,
MEN EN BÆREBJELKE I Å LYKKES MED
MENIGHETSPLANTING.**

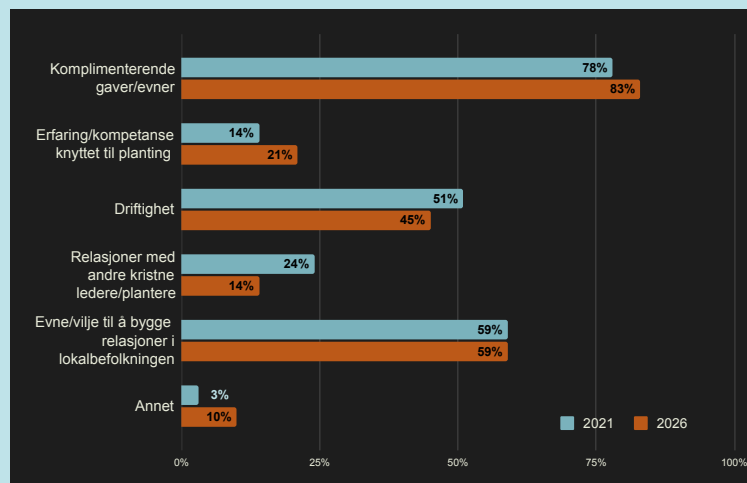
4.3 OPPSTART OG ETABLERINGSFASE

Spørreundersøkelsen adresserer også ulike sider ved oppstarts- og etableringsfasen. Mange av spørsmålene er de samme som ble brukt i 2021, og flere av svarene viser tilnærmet identiske resultater. Men det er også flere endringer. Et eksempel er størrelsen på kjernegruppen i planting. I forrige undersøkelse var medianstørrelsen 20 personer, mens median for oppstartsgruppen i 2026-rapporten er 16 personer. Gjennomsnittet er 19 personer. Størrelsen har altså gått noe ned. Det er trolig en gruppe på omtrent denne størrelsen de fleste sikter mot når de etablerer en kjernegruppe i menighetsplanting.

Hvor mange mennesker var med i den opprinnelige kjernegruppen som plantet?

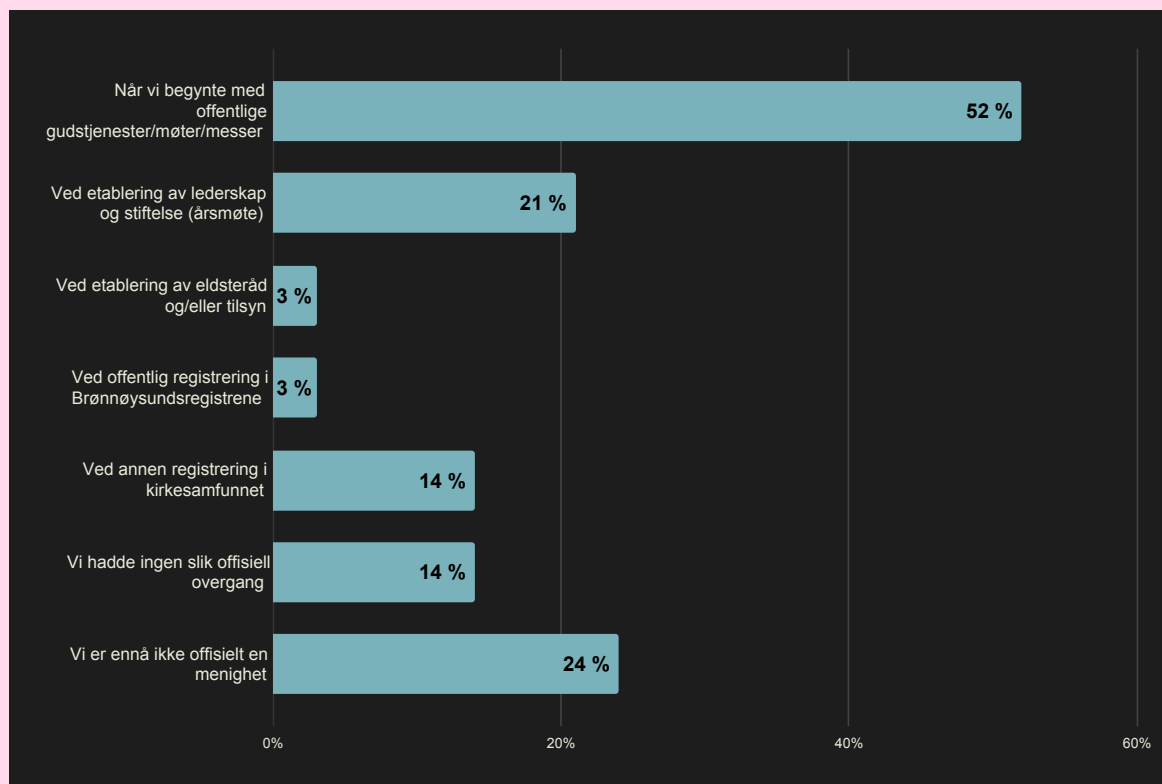

Hva var det kjernegruppens sammensetning du opplevde som særlig viktig?

Arbeidet med å sette sammen denne kjernegruppen er åpenbart viktig. Fra 2021 undersøkelsen vet vi at en svak kjernegruppe øker sannsynligheten for nedleggelse. Det som trekkes fram som kjernegruppens viktigste egenskaper er så godt som uendret fra 2021 undersøkelsen. Slik vi ser av grafen, er det små variasjoner i komplementære gaver, evne til relasjonsbygging og driftighet som anses som de viktigste egenskapene for kjernegruppen

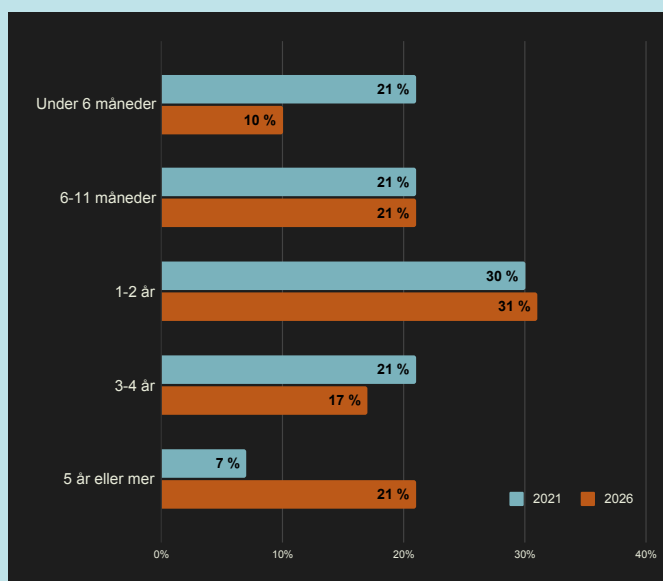
NÅR VIL DU SI DERE OFFISIELT BLE/BLIR EN MENIGHET?

Tiden det tar å etablere menighet er forholdsvis stabil, men forståelsen av når planting er etablert som menighet er i endring. Fra undersøkelsen i 2021 regnet flesteparten menigheten som etablert ved stiftelsen og etablering av formelt lederskap på første årsmøte. 46% av respondentene mente det. I 2026 undersøkelsen er denne forståelsen av etablering falt til å være 20% av respondentene. Majoriteten forstår menigheten som etablert ved feiring av første offentlig gudstjeneste. 51% av respondentene har i 2026 undersøkelsen denne forståelsen mot 36% i 2021 undersøkelsen.

**I 2026 UNDERSØKELSEN ER DET FÆRRE SOM
RAPPORTERER AT DE BRUKER MINDRE ENN ET
HALVT ÅR FØR DE ER ETABLERT**

HVOR LANG TID TOK DET FRA START TIL DERE OFFISIELT BLE EN MENIGHET?

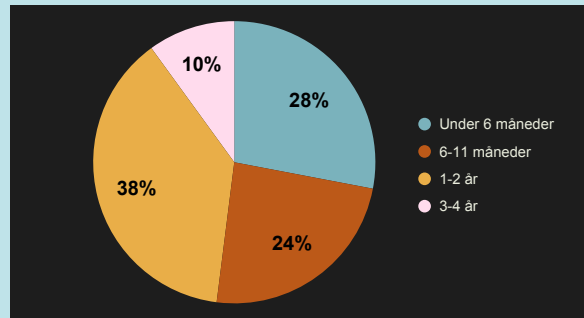
I de fleste plantingene går det fortsatt kort tid fra prosessen ble startet til menigheten regnes som etablert. Grafen viser sammenlignende tall på tidsperioden fra oppstart til etablering 2021 og 2026. I begge undersøkelsene rapporterer mer enn halvparten av respondentene at det er brukt et sted fra et halvt år til to år på å bli etablert. De registrerte endringene er i ytterkantene. I 2026 undersøkelsen er det færre som rapporterer at de bruker mindre enn et halvt år før de er etablert. Samtidig er det flere som nå rapporterer å bruke 5 år eller mer på prosessen fram mot etablering.

REFLEKSJON

Lengden på oppstartsperioden, tiden det tar fra plantingens start til den er definert som etablert, eller oppstartsperioden, er forholdsvis stabil i forhold til 2021 undersøkelsen. 2026 undersøkelsen indikerer en svak prosentvis økning i antall plantingene som bruker lengre tid på oppstartsprosessen. Her kan det være verdt å se lengden på oppstartsperioden opp mot internasjonale trender. Noen menighetsplantingsmiljøer i USA rapporterer at oppstartsperioden varer lengre. Steve Pike fra menighetsplantingsmiljøet i Assemblies of God, som i Norge er blitt kjent gjennom boken menighetsplanting, peker på en slik trend i sin bok Next Wave (Pike, 2020). Den normale oppstartsperioden i menighetsplantingene fra deres kirkesamfunn har i lang tid vært 1-2 år, sammenfallende med det vi ser i Sendt-rapportene fra 2021 og 2026. Pike registrerer at oppstartsperioden nå varer lengre. Han maner til tålmodighet og ikke ha det for travelt i oppstarten. I boken anbefaler han en forberedelsesfase på minimum 4 år, og gjerne opp mot 8 år. Antydninger til noe av den samme trenden her i Norge sees gjennom prosentvis økning i plantingene som bruker 5 år eller mer på oppstartsperioden. Kanskje er det verdt å reflektere om en oppstartsperiode på 1-2 år som fortsatt er normalen i 2026 undersøkelsen kunne vart lengre? Det kunne vært interessant å gjøre videre undersøkelser på hva lengde på oppstartsperioden betyr og hvordan man kan utnytte denne tiden på best måte for å lykkes.

4.3.1 Oppstart

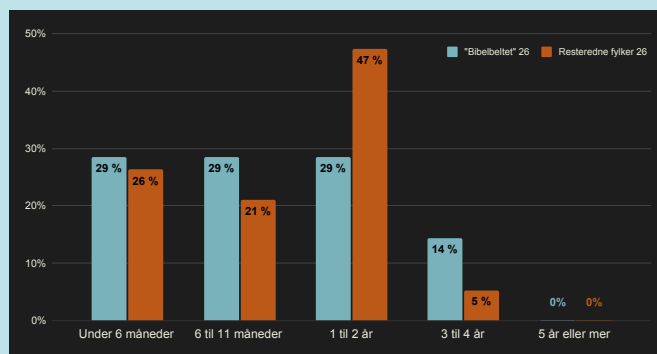
HVOR LANG TID TOK DET FØR DERE BEGYNTE MED OFFENTLIGE GUDSTJENESTER

52% av respondentene svarer at de begynte med offentlige gudstjenester i løpet av det første året. 28% allerede innen det var gått et år. Hos 38 % skjer det i løpet av det neste året og bare 10% bruker mer enn 3 år på denne prosessen.

Det er verdt å merke seg at 21% av menighetene svarer at de brukte 5 år eller mer på å offisielt bli etablert som menighet. Siden ingen av plantingene bruker så lang tid på å få på plass offentlig gudstjeneste må det bety at en del plantingene har offentlige gudstjenester uten at regner seg selv som ferdig etablert.

Regionale forskjeller ("bibelbeltet" vs. resten)

Jevnt over brukte bibelbelte-planterne kortere tid før de begynte med offentlige gudstjenester/møter/messer. Det bekrefter at det er regionale forskjeller i Norge slik vi også så i 2021.

Refleksjon

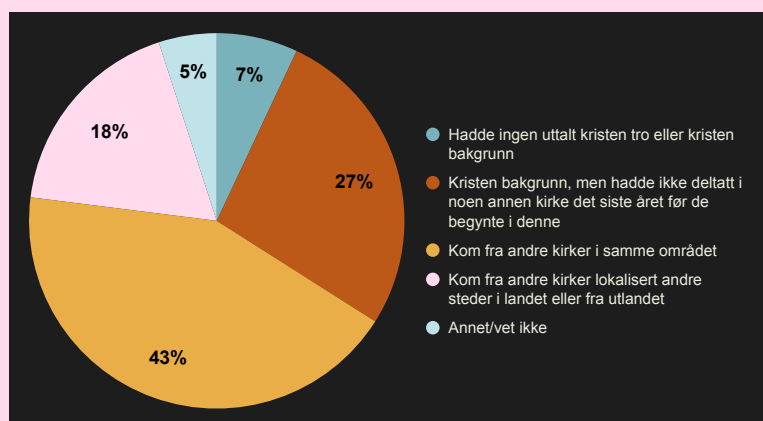
Plantingene i undersøkelsen er raskt i gang med offentlige gudstjenester. Kun 1 av 10 venter lengre enn 3 år og ingen venter lengre enn 5 år. Når også mange ser på feiring av den første offentlige gudstjenesten som tidspunktet der menigheten er etablert, så kan det være grunn til å stille seg spørsmålet om første gudstjenesten kommer for raskt og om det er bedre måter å bruke de første årene av plantingene på?

DELTAKERNES TROSBAGRUNN VED OPPSTART

I spørreundersøkelsen ble respondentene bedt om å kategorisere deltakernes trosbakgrunn ved plantingens oppstart. Det er verdt å merke seg at dette tallet sannsynligvis er mer presist enn tilsvarende fra 2021-undersøkelsen. I 2021 har respondentene krysset av innenfor et tallsegment på 0, 10, 20 osv, mens 2026 undersøkelsen har spurt etter eksakte tall.

Andelen mennesker som har kommet til tro gjennom plantingens er redusert fra 10% til 7%. Dette er mest sannsynlig et mer riktig tall enn tallene fra 2021 og trolig ikke uttrykk for noen endring.

Ved oppstart er de to største gruppene i undersøkelsen kristne som kom fra andre kirker (43%) og kristne som ikke har vært aktiv i kirke det siste året (27%). Her er det en endring fra Også her ser vi noe endring. Mange av plantingene i undersøkelsen kommer fra en menighet i nærheten. Tallet 43% fra kirken i nærheten sier ikke om denne gruppa primært kommer fra modermenighet, og dermed er sendt. Eller om de bare ønsker å bytte over til ny. Dersom det siste er grunner er det all grunn til å spisse den misjonale profilen på plantingene.

Refleksjon

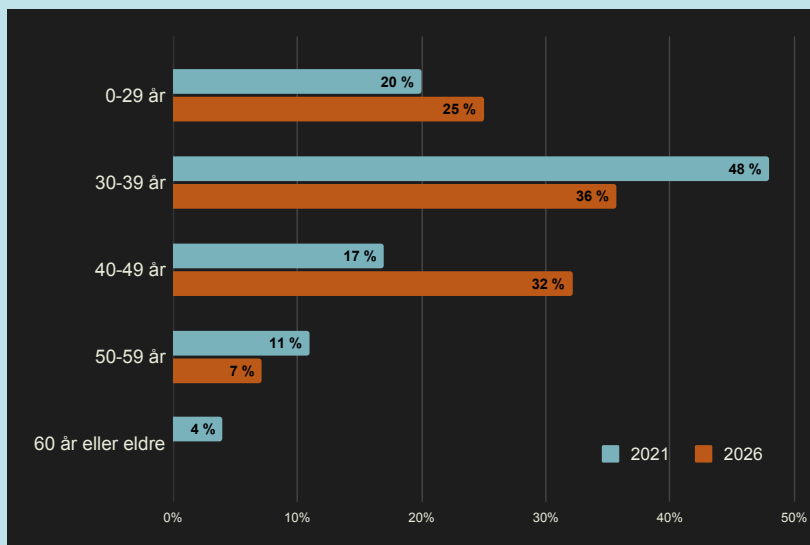
Resultatene fra tidligere sendtundersøkelser gir grunnlag for å si at menighetsplanting er en misjonale strategi som gir resultater. Menigheter og sammenhenger som ønsker å nå nye mennesker vil med bakgrunn i funnene fra sendtrapportene kunne rettferdiggjøre og satse på menighetsplanting. 2026 undersøkelsen kommer med noen justeringer, men opprettholder bildet av menighetsplanting som en fungerende misjonale strategi. I snitt har hver av plantingene sett 8 mennesker komme til tro og bli del av fellesskapet. Det er ingen sammenlignbare tall, men vi kan anta at dette er over gjennomsnittet av menigheter eldre enn 10 år.

1/3 AV DE SOM BLIR MED I EN PLANTING ER NYE TROENDE ELLER PASSIVE SOM HAR BLITT AKTIVE!

ALDERSFORDELING PÅ GUDSTJENESTEDELTAERE

Gjennomsnittsalderen på gudstjenestedeltakere er 36 år og hovedgruppen er fortsatt 30-39 år. Men vi registrerer på den sammenlignende grafen en forskyvning i 2026 tallene fra alderssegmentet fra 30-39 over til alderssegmentet fra 40-49.

Andelen av menigheten som er under 18 år

I plantingene er snittet på hvor mange som er under 18 år; 26% og høyere enn for befolkningen ellers, hvor det er i underkant av 20% under 18(SSB). Den høye prosentandelen av barn og tenåringer peker på tilrettelegging for neste generasjon er en prioritering i dagens planting.

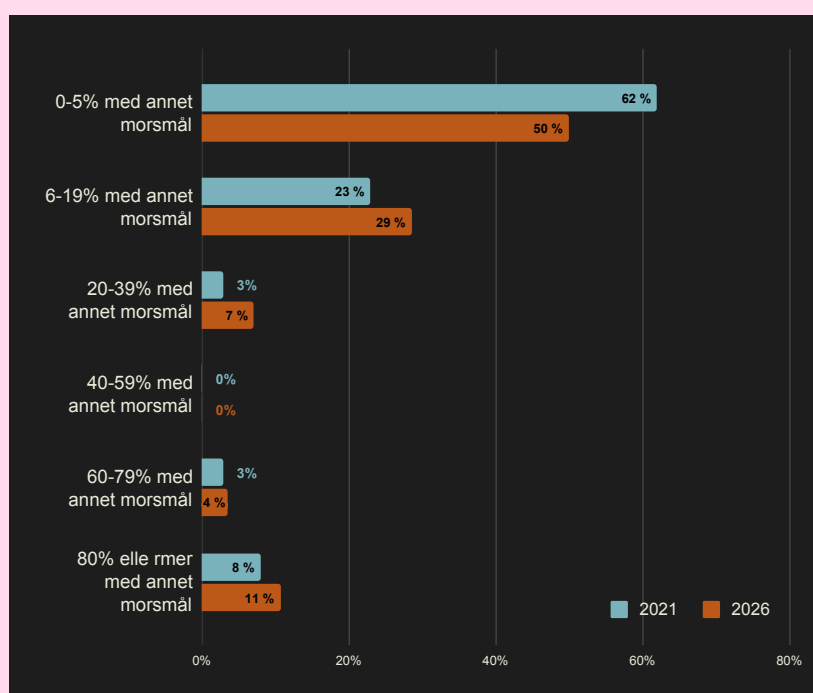
Refleksjon

Aldersfordelingen på gudstjenestedeltakelsen i plantingene viser at de fleste er i alderssegmentet fra 30 til 50. Gjennomsnittsalderen er 35 år. Snittalderen på kjernegruppen ved oppstart er 36 år. Plantingene viser med andre ord evne til å fornye seg og senker snittalderen senere i planting.

Mange planting tilrettelegger for barn og ungdom fra begynnelsen. Flere velger også å fokusere på denne gruppen i sin misjonale strategi. Funnene fra sendtundersøkelsen kan tyde på at dette er en generell trend. Det tyder også på at den forholdsvis voksne kjernegruppen klarer å tilrettelegge for de barn og tenåringer som de representerer gjennom sine familier. Peger dette også på planting som generelt mer familiefokusert? Det vil i så fall gjenspeiles i veksten da slike miljøer sjelden vokser eksplosivt slik for eksempel en planting som lykkes i en storby med mange studenter kan oppleve.

ANDEL AV PLANTINGENS DELTAKERE MED ANNET MORSMÅL ENN NORSK

Kan du anslå prosentandel i menigheten som har et annet morsmål enn norsk?

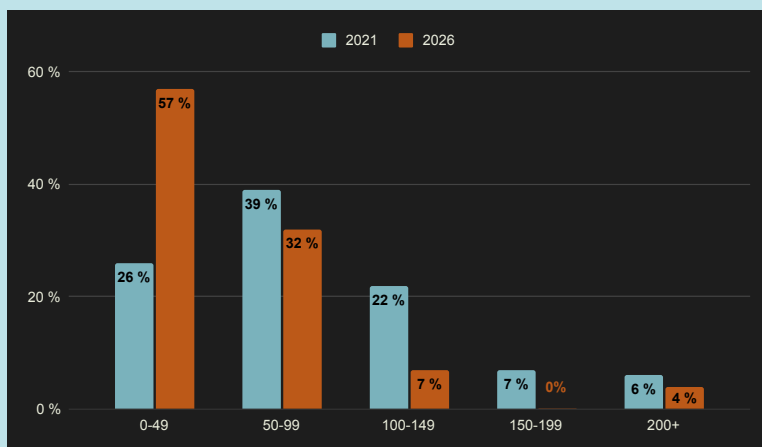

50% av respondentene oppgir at andelen med et annet morsmål enn norsk er 5% eller mindre. Sett opp mot 2021 tallene, er dette i endring. Antall plantinger som består av 6-19% med annet morsmål er litt opp. Antallet menigheter som har mellom 20 og 80% med annet morsmål enn norsk er svært lavt. Andelen med mer enn 80% øker i denne undersøkelsen. Det viser at det fortsatt er slik at menighetene i stor grad er enten dominert av etnisk norske eller medlemmer med annen etnisitet. At menighetene nærmer seg gjennomsnittet blant befolkningen er positivt, men fortsatt ett stykke å gå.

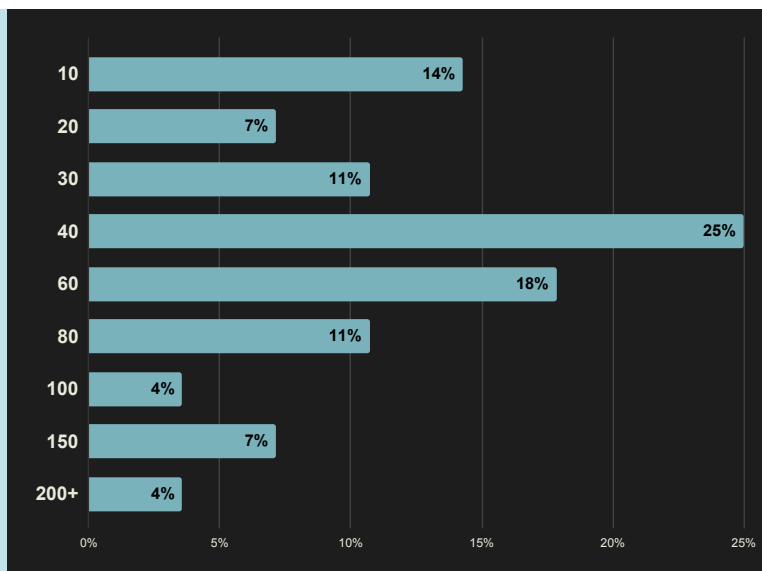
**ANDELEN MED ANNET MORSMÅL I MENIGHETS-
PLANTINGENE NÆRMER SEG GJENNOMSNIET I
BEFOLKNINGEN I NORGE.**

GJENNOMSNISSLIG GUDSTJENESTEDELTADELSE

Den første grafen gir en oversikt over gudstjenestebesøket i plantingene ved undersøkelsestidspunktet i 2025. 15% av plantingene har besøk på mer enn 100. En majoritet, 57% av plantingene, har mindre enn 60 besøkende til gudstjeneste

Svaralternativene er endret i 2026. Derfor er 0-49 (i tabellen som sammenligner 2021 og 2026) tallene fra 0-40

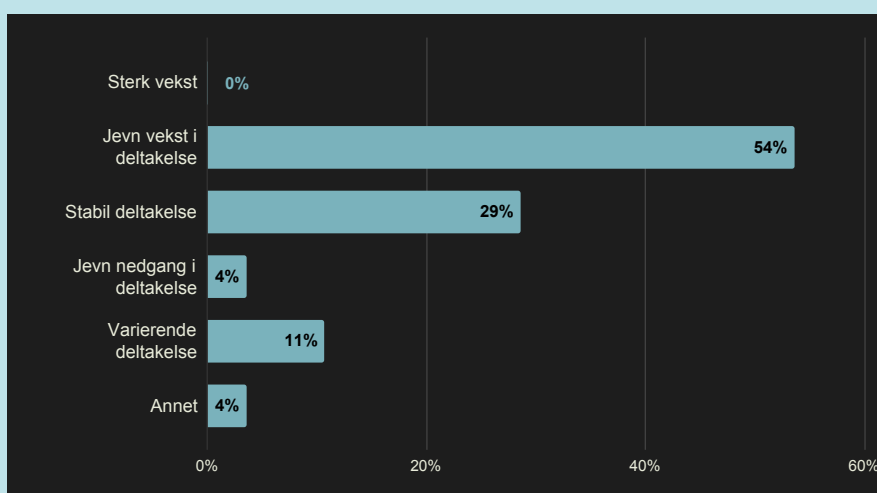

Når gudstjenestebesøket i 2026-undersøkelsen sammenlignes med tallene fra 2021, viser det en trend i at plantingene har færre samlet til gudstjeneste. Færre menighetsplantinger som vokser seg forbi gudstjenestebesøk på mer enn 100 og mange flere rapporterer at de er mindre enn 50 besøkende på gudstjenestene. Prosentvis er gruppen av mindre plantinger mer enn doblet siden 2021. En del av forklaringen kan også være at utvalget denne gangen fra de 10 siste årene, mot 15 siste i 2021. Dermed hadde den innslag av flere menigheter som hadde vært i virksomhet lengre.

Refleksjon

Mer enn halvparten av plantingene rapporterer gudstjenester med snitt på mindre enn 60 deltakere. Vi registrerer en trend fra forrige undersøkelse mot at menighetene som blir plantet er mindre og rapporterer saktere vekst. I Sendt nettverket oppmuntres det til planting av fellesskap i alle størrelser, også mindre. Plantinger med gudstjenestedeltakelse representerer derfor en verdifull erfaring. Men det er også verdt å reflektere over om noen av plantingene er for raske i gang med gudstjenestefeiring og at flere med fordel kan bli værende i en misjonær oppstartsperiode lengre.

Hvordan vil du beskrive endring i deltakelse på gudstjeneste/møte/messe siste fem år?

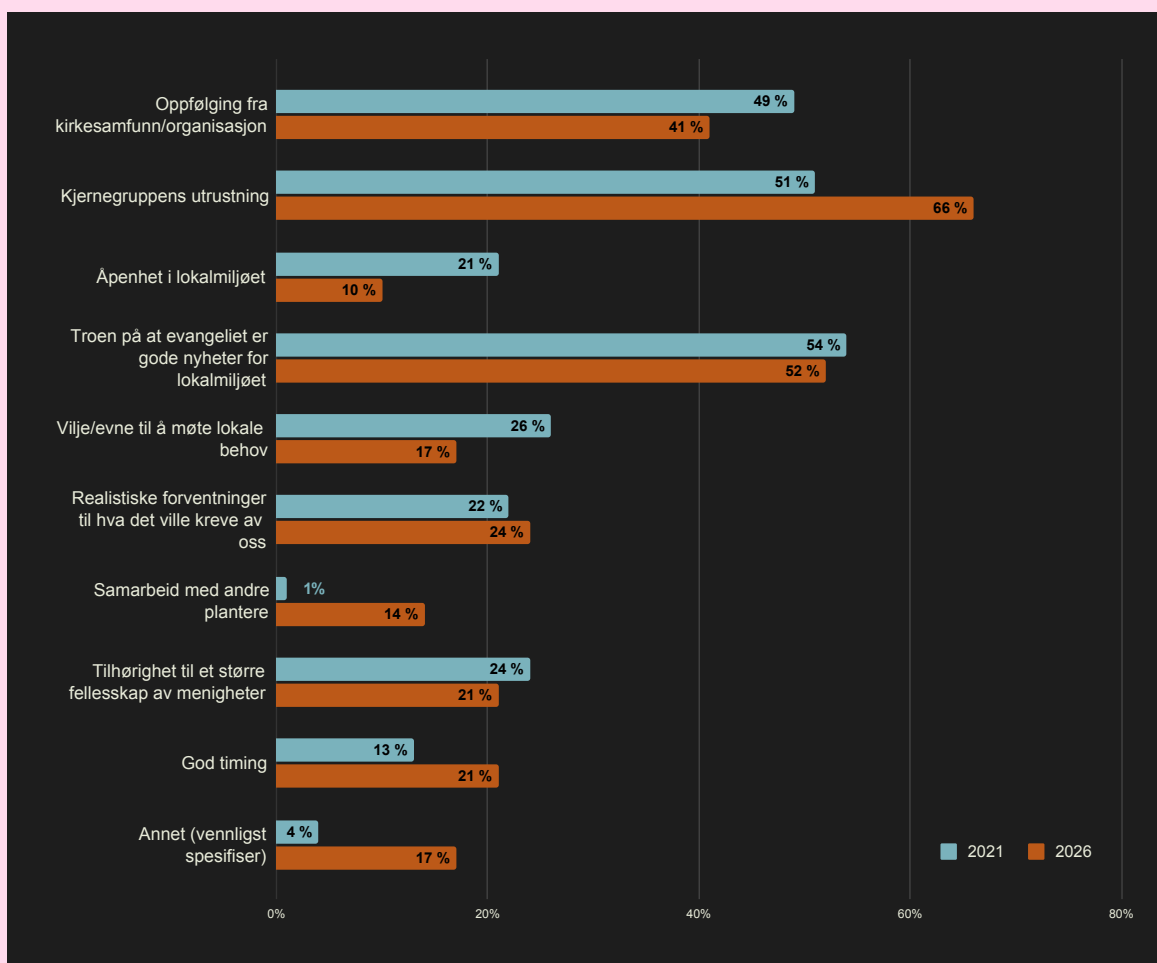
Ingen av plantingene opplever det som i undersøkelsen blir betegnet for sterk vekst, mer enn halvparten, mer nøyaktig 54%, opplever en jevn vekst. De færreste rapporterer nedgang. Men 29% av respondentene identifiserer plantingene til å ha stabil deltakelse. Oppsummert gir dette til sammen forsiktig vekst. Det er verdt å ha med seg i vurderingen av opplevd vekst at Covid-19-perioden med nedstengning og generell nedgang i kirkedeltakelse kommer i tidsperioden som er rapportert fra.

**FÆRRE MENIGHETSPLANTINGER VOKSER SEG FORBI
GUDSTJENESTEBESØK PÅ MER ENN 100**

FAKTORER FOR Å LYKKE

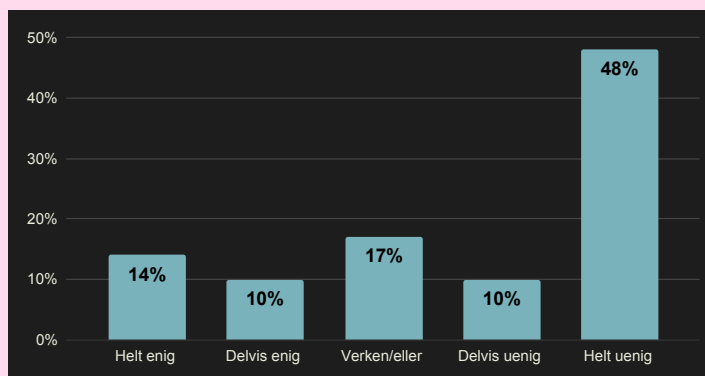
Årsakene til at en menighetsplanting lykkes kan være sammensatte. De består av menneskelige faktorer som man til dels har kontroll på selv, men også faktorer man må forholde seg til og som er utenfor planterens kontroll. Her har respondentene blitt bedt om å peke på hvilke menneskelige faktorer som har vært viktigst for å lykkes.

Hva vil du si har vært de viktigste grunnene til at dere klarte å etablere dere som menighet?

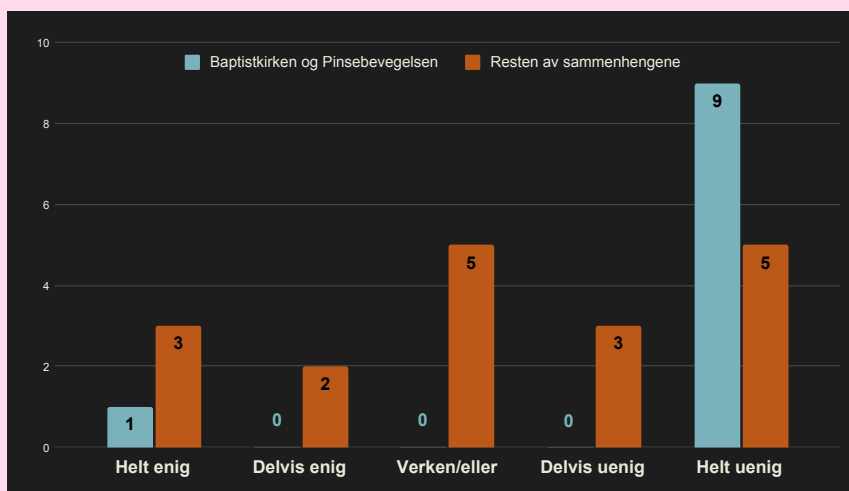
Grafen viser tall fra 2026 sett opp mot 2021 undersøkelsen. Det er fortsatt kjernegruppens utrustning, troen på at evangeliet er gode nyheter for lokalmiljøet og oppfølging fra kirkesamfunn/organisasjon som er de tre viktigste faktorene. Ellers er det verdt å merke seg at flere respondenter (14%) nå drar fram samarbeid med andre plantere som en viktig faktor for å lykkes.

Ta stilling til følgende påstand: "Denne planting ville skjedd også om hovedleder ikke hadde vært med."

Et annet spørsmål som respondentene blir bedt om å ta stilling til er hvor vidt planting ville skjedd uten hovedlederen. Nesten halvparten (48%) er helt uenig i at planting hadde skjedd uten hovedlederen. Dersom vi tar med også dem som er delvis enig, så er det 68% som indikerer at hovedlederen har vært nødvendig for at planting skulle bli en realitet.

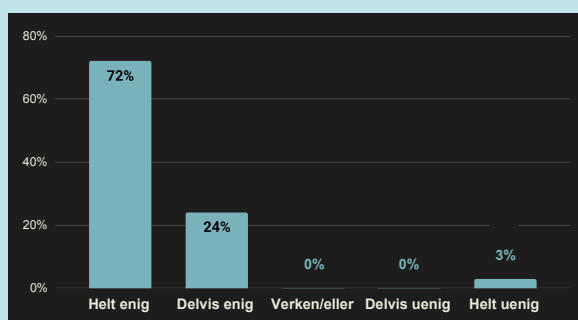
Respondentene fra pinsebevegelsen og baptistsamfunnet gir svar som skiller seg ut fra resten. Vi har skilt ut svarene fra respondentene som tilhører disse to bevegelsene i egen graf. 9 av 10 plantinger i disse to bevegelsene rapporterer en stor avhengighet til hovedlederen. Svarene er mer spredt i de andre sammenhengene. Denne ulike betoningen er såpass stor at den neppe er tilfeldig. Avhengighet av hovedlederen gjenspeiles i hvertfall i treningen som pinsebevegelsen tilbyr sine plantere gjennom kirkeplantingsskolen. Innholdet i denne er formet for å utruste hovedleder. Treningsprogrammet og oppfølgingen hos Misjonskirken og M4 har større fokus på å trene hele teamet.

VIKTIGHETEN AV KJERNEGRUPPEN

Uavhengig av hvilken vekt respondentene legger på hovedlederen, er det tilnærmet unison enighet om viktigheten av plantingens kjernegruppe. 96% sier seg helt eller delvis enig i at kjernegruppen er avgjørende for plantingens drift.

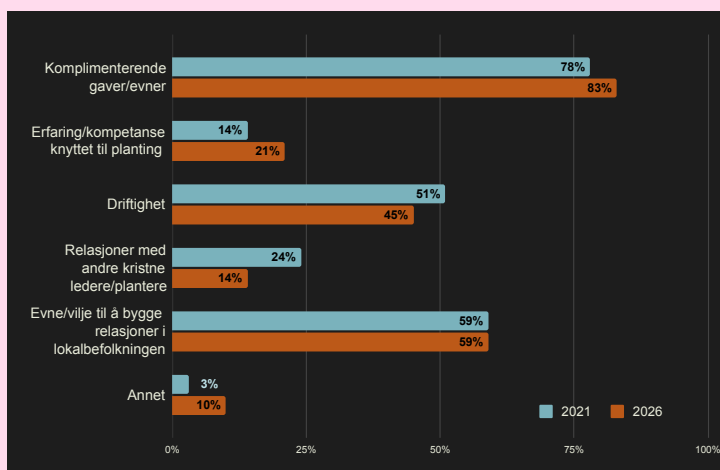
Ta stilling til følgende påstand: "Etableringen har/hadde en sterk kjernegruppe som stod sammen om menighetsplantingen."

KJENNETEGNET PÅ EN GOD KJERNEGRUPPE

Vi har videre spurt respondentene om hva som kjennetegner en god kjernegruppe. Grafen sammenligner svarene med responsen fra 2021 undersøkelsen. Komplimenterende gaver, evne/vilje til å bygge relasjoner i lokalbefolkningen og driftighet er fortsatt de faktorene som best beskriver en god kjernegruppe. Her er det kun små variasjoner.

Hva var det kjernegruppens sammensetning du opplevde som særlig viktig?

HVA BESKRIVER BEST DRIFTIGHETEN I GRUPPEN?

Vi har spurt respondentene om hva de ser på som kjennetegn på driftighet og gitt noen alternativer. Et av alternativene fra 2021 undersøkelsen er endret på. Alternativet stor selvsikkerhet er tatt bort og byttet med sterkt samhold. Dette er blitt den faktoren som respondentene mener best beskriver driftighet ved gruppen. 69 % svarer dette alternativet. Stor viljestyrke og sterk kallsbevissthet trekkes begge fram av 48% som best beskrivelse på driftighet. Dette er en tydelig nedgang fra 2021 undersøkelsen. Særlig er det verdt å merke seg at andelen som trekker fram stor viljestyrke som et kjennetegn på driftighet her nesten halvert.

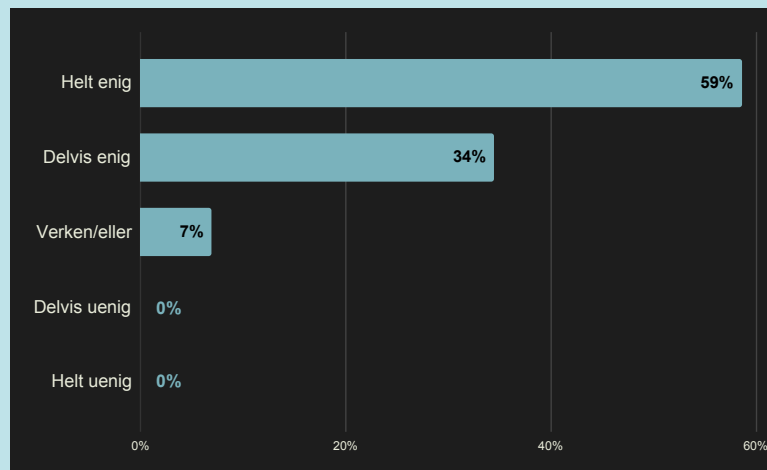
Refleksjon

Historisk har kirkeplanting, i hvert fall i noen miljøer, hatt et ungt image, med unge toneangivende menighetsplantere som skaper attraktive miljø for egen demografi. Unge voksne er også tradisjonelt den gruppen etablerte menigheter har hatt størst vanskeligheter med å nå. I Norge har vi sett flere menighetsplantinger som representerer noe nytt og spennende, og raskt tiltrekker seg mange unge mennesker. I USA er trenden at både planterne og kjernegruppen blir eldre. Snittalder på 36 år for kjernegruppen gir grunn til å spørre om menighetsplanting i Norge beveger seg fra ung entusiasme til moden kompetanse? Og om menighetsplanting fungerer som en generell vekststrategi for hele livsløpet.

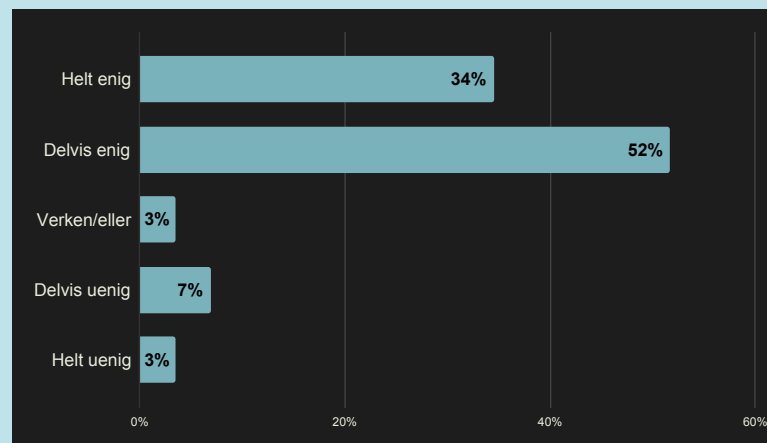
Det er også verdt å merke seg at opplevelsen av gruppens driftighet ikke lenger ser ut til å henge like tett sammen med stor viljestyrke og sterk kallsbevissthet. Når respondentene i stedet løfter fram sterkt samhold som den viktigste drivkraften, tyder det på at menighetsplantingene har blitt mer relasjonelle og fellesskap-orienterte – i kontrast til de mer individuelle faktorene som kallsbevissthet og viljestyrke representerer.

STRUKTURER I DAG

Ta stilling til følgende utsagn: "Vi har i dag gode strukturer for hvordan vi tar beslutninger i menigheten/plantingen."

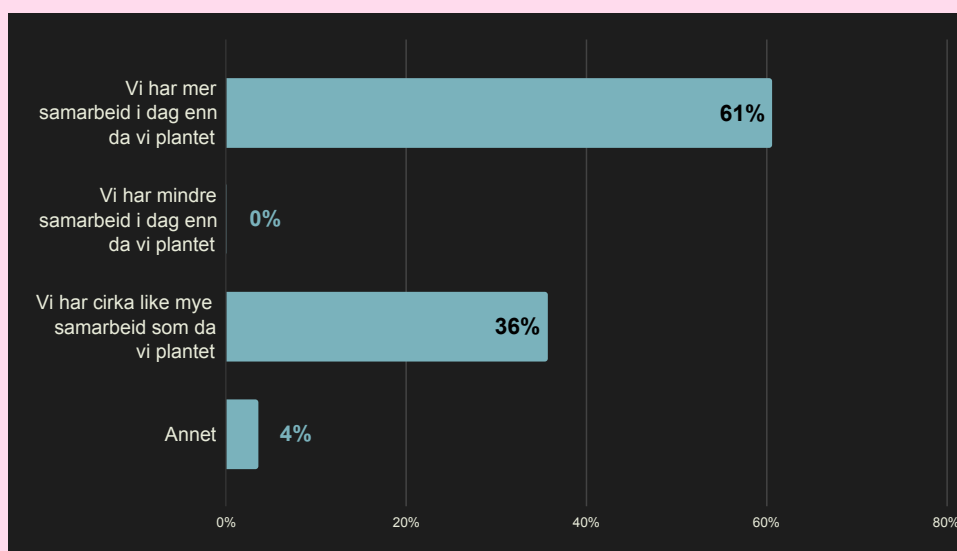
Ta stilling til følgende utsagn: "Vi har i dag gode strukturer for hvordan vi kommuniserer med medlemmer, frivillige og omgivelsene våre."

Ser man på de to grafene struktur i dag og hvordan menighetens kommunikasjon ser vi at den scorer høyere på struktur enn hvordan informasjonsflyten fungerer. Dette er kanskje tall vi ville funnet hos etablerte menigheter også, og en påminnelse om å ha enkle, forståelige strukturer og nødvendig informasjonsflyt.

SAMARBEIDSKLIMA ANDRE MENIGHETER

Har samarbeidsklimaet med andre menigheter i lokalmiljøet endret seg siden dere plantet?

Mye fokus går i starten på å jobbe med den indre gruppen. Det er mindre tid til kontakt med andre menigheter.

4.4

RÅD FRA PLANTERE

Å LYKKES

Kan du med noen få ord beskrive hva du mener var avgjørende for at plantingen lyktes?

Utholdende tro på at det er Gud som bygger

At de riktige menneskene koblet seg på og var villig til å stå gjennom også krevende perioder

Økonomisk og relasjonell støtte fra Misjonskirken Norge

Kall, tilhørighet og samhold. Støtte fra nettverket

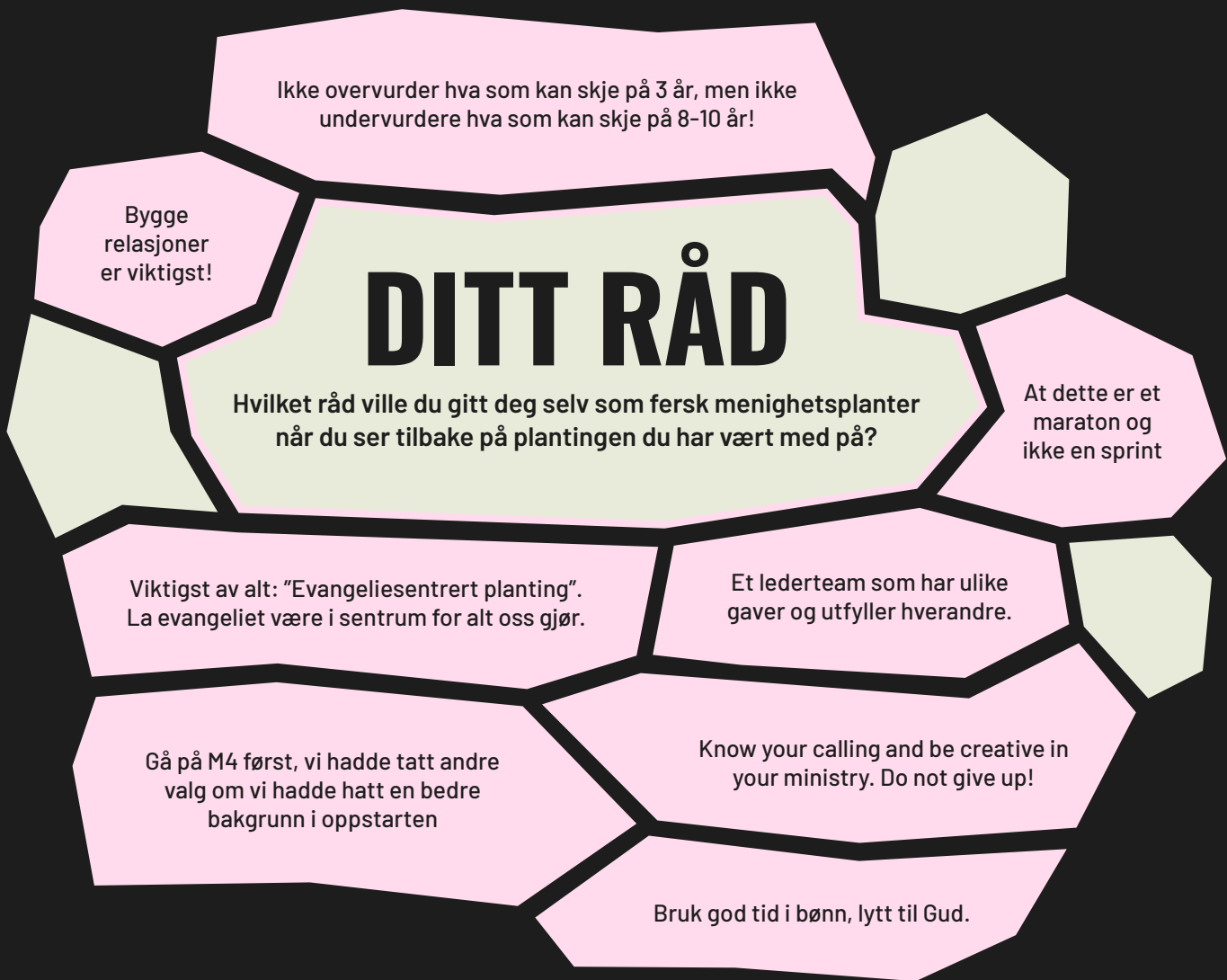
Kombinasjon av kall, kunnskaper tillært på kirkeplantingskolen og fra «moderkirken»

Consistent prayer, clear vision, and strong engagement with the local community

At me fekk god oppfølging og at Jesus sendte folk i vår veg som me kunne møte med godhet

M4 betydde mye. Vi brukte mye tid på å bygge fellesskap i planteteamet og på visjonen.

Å bli plantet som flerstedskirke ga så mye intern kompetanse og ressurser som var gull verdt i tidlig fase. Du fikk kartet, det var bare å gå.

Vi var mer opptatt av å plante kultur enn evangeliet.

Covid

HVORFOR NEDLEGGELSE?

Kan du med noen få ord beskrive hva du mener var avgjørende for at plantingene ble nedlagt?

Vi var
kjepphøye.

Når jeg ser tilbake på det, i et Gudsrike-perspektiv, så tror jeg vi hadde gjort mer nytte for oss hvis vi heller hadde startet et misjonalt arbeid ut ifra en eksisterende menighet.

Brukt lenger tid, hatt en mindre kjernegruppe og vunnet flere mennesker før vi startet med offentlige gudstjenester

RÅD FRA EN SOM HAR LAGT NED

Hvilket råd ville du gitt deg selv som fersk menighetsplanter når du ser tilbake på plantingene du har vært med på?

Få oppfølging fra noen som har plantet menighet.

Ha mer fokus på å plante evangeliet, og mindre fokus på å plante menighet.

Vær mer tålmodig med å starte gudstjenester. Bruk mer tid på å bygge relasjoner og be for stedet.

5

VEIEN VIDERE

Dataene fra perioden 2015–2025 viser at menighetsplanting i Norge står i et spenningsfelt mellom kontinuitet og forandring. På den ene siden ser vi stabile mønstre i hvem som planter, hvor det plantes, og hvilken betydning kjernegruppe, kall og oppfølging har. På den andre siden trer nye tendenser tydelig fram – særlig demografiske endringer, flere migrantplantinger, en mer moden kjernegruppestruktur og en kulturell dreining mot sterkere samhold og mindre individualistisk drivkraft. For å forstå veien videre må vi derfor se både mulighetene og utfordringene i lys av denne doble bevegelsen.

1 Et plantingslandskap i endring – med nye aktører i front

Det mest markante utviklingstrekket i perioden er veksten av migrantmenigheter. Både uavhengige og de som tilslutter seg en av de norske frikirketrossamfunnene og de katolske og ortodokse menighetene. Disse står samlet for halvparten av alle nye plantinger. Denne rapporten viser at migrantmenighetene utgjør halvparten av plantingene som skjer i Norge. Disse menighetene er i hovedsak en språkgruppe eller kulturell gruppe som finner sammen siden det ikke er naturlig for dem å bli med i en typisk norsk menighet. Paul Omayio (2023) som plantet en internasjonal kirke skriver treffende om sitt møte med en norsk menighet: “Welcomed but not fitting in”. Det handler om å finne et sted man kan finne likesinnede. For norsk kirkeliv representerer dette både en gave og en utfordring. Det gir en vitalisering av mangfoldet, men løfter samtidig spørsmål om integrasjon, samarbeid og hvordan neste generasjon i migrantmiljøene skal finne sin plass. Her trengs det langt mer strategisk arbeid fra både Sendt-nettverket og de ulike migrantmiljøene. Konkret kan ledere i menighetene bruke rapporten Global kristendom i Norge til å undersøke om det er migrantmenigheter i deres nabolag. Ta kontakt med menighetene, bli kjent og inviter de gjerne til å tale i deres menigheter.

2 Behov for en tydeligere misjonal strategi

Tallene viser at 43% av deltakerne i de nye fellesskapene kommer fra andre menigheter. Dette er en oppgang fra rapporten i 2021. Dette peker på en risiko: planting kan i større grad bli en omlokalisering av kristne enn en misjonal nyetablering. Flere respondenter uttrykker i etterkant at de ville brukt mer tid på relasjonsbygging og ventet lenger med offentlig gudstjeneste. I ett av intervjuene sier en av de plantingsansvarlige at menighetsplantere i dag er for mye pastorer og for lite misjonærer. Noe som understreker dette poenget. For veien videre bør menighetsplanting derfor styrkes som misjonal strategi – ikke primært som organisatorisk vekststrategi. Det innebærer en mer bevisst satsing på relasjonsbygging, lokal tilstedeværelse og utadrettede initiativ før en går over i etablerte rytmer.

3 Modenhet og teamtyngde som ny normal

Kjernegruppens snittalder på 36 år viser at planting ikke lenger primært bæres av unge pionerer, men av modne voksne med erfaring, familie og bredere kompetanse. Samtidig peker undersøkelsen på et skifte i hva som kjennetegner et sterkt team: Sterkt samhold rangeres nå som viktigere enn viljestyrke og personlig drivkraft. Dette understreker behovet for teamtrening, relasjonell bygging og ledere som evner å skape konsensus og dypt lagarbeid. Sendt-nettverket bør derfor videreutvikle verktøyene som bygger robuste team – ikke bare dyktige hovedledere. Vi må også spørre oss, hvor blir pionerne av? Klarer vi å gi rom for begge deler?

4 Oppfølging og nettverk som avgjørende faktor

Hele 77 % av planterne oppgir at oppfølgingsprogram har vært avgjørende. Særlig rådgivning, faglig input og nettverk med andre plantere løftes fram. Dette er et av rapportens tydeligste signal: Planting lykkes sjelden alene. Veien videre må derfor innebære at kirkesamfunn, organisasjoner og Sendt Norge prioriterer tett oppfølging, kompetansebygging og støttestrukturer – og ikke minst tydelig rolleforståelse mellom plantingsleder, kjernegruppe og modermenighet.

5 Et felles ansvar for fremtiden

Til tross for nedgang under pandemien viser tallene på team med plantinger i etablering at plantingsmomentet igjen øker. Norge trenger fortsatt nye menigheter – i byene, i vekstområdene, i flerkulturelle nabolag og på mindre steder der nærværet av kristne fellesskap er svakt. Menighetene som allerede planter, må derfor oppmuntres og styrkes. Samtidig må flere våge å prøve.

Veien videre for menighetsplanting i Norge er derfor ikke bare flere plantinger – men utadrettede plantinger. Plantinger som er mer misjonale, mer relasjonelle, bedre støttet og dypere forankret i både lokalmiljø og teamfellesskap. Sammen kan vi bygge en kirke som speiler mangfoldet i landet – og som når nye mennesker med evangeliet.

6

KILDER

Eriksen, S. S. (2025). Global kristendom i Norge. VID. <https://norgeskristnerad.no/wp-content/uploads/2025/12/Global-kristendom-i-Norge-16.12.2025.pdf>

NordicNavigation. (2021). Sendt Norge rapport 2021. https://cdn.prod.website-files.com/63935b5a6ef2e60814021e58/640d12063ecaf86889415f28_Sendt-rapport-2021.pdf

Omayio, P. A. (2023). Planting a multicultural church, The story of Oslo International Family Church. Oslo.

Pike, S. (2020). Next Wave. Artspeak Creative.

SSB. Statistisk Sentral Byrå. <https://www.ssb.no>

SENDTNORGE.NO

FINN RESSURSER FOR MENIGHETSPLANTING

SENDT

NORGE